

STRANA 2, 3

Sharovat auto?
aneb auto nemusíte vlastnit

Stále mladý FOK
rozhovor s ředitelem Danielem Sobotkou

STRANA 4, 6

Hudební březen
další nabídka pořadů k Roku české hudby

Do Benátek ...
... nad Jizerou – tip na výlet

STRANA 6, 7

Biostyl 2014
veletrh zdravého životního stylu

Retro Londýn
výstava fotografií Miloně Novotného

STRANA 7, 8

„Práce dělá člověka“
hlavní téma festivalu Jeden svět

Anderle zdarma
známá galerie zve na poslední výstavu

sobota 22. března 2014
Baráčnická rychta | Tržiště 23, Praha 1
Ples je tradičně maškarní!
www.bluudrevue.cz

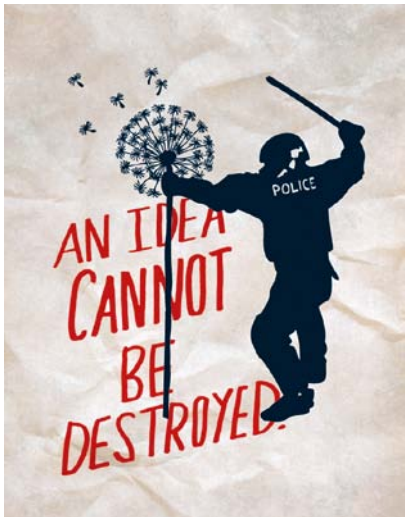
DOX vystavuje ideologický plakát

Plakát v souboji ideologií 1914–2014

Za Rakousko-Uhersko, za nové samostatné Československo, za vítěznou bolševickou revoluci, Lenina, Španělsko v občanské válce, za Hitlera, Stalina, za pětiletku... za to vše bojovalo umění zkratky, umění plakátu. Ideologický boj však nikdy nekončí a jíní mu čelí. A tak plakát vyzýval i za polskou Solidaritu nebo volal „Havel na hrad!“ Co volá dnes? Varuje před globalizací či terorismem, ale má stejnou sílu? Plakát jako nástroj státní nebo ideologické propagandy představuje rozsáhlá výstava v holešovickém DOXu. A je působivá.

AKTUÁLNOST URČITĚ NECHTĚNÁ

Krátce po zahájení výstavy, koncem února, jsme mohli denně na televizních obrazovkách sledovat těžké boje demonstrantů se státní mocí na Ukrajině. Kyjev na pokraji krvavé revoluce, v níž obě strany, jak státní moc, tak ti na barikádách, zcela jistě využijí i možnost vykřičet svoji pravdu do světa pomocí plakátu. Ostatně Kyjevský Majdan byl plný plakátů už od prosince. Ti na barikádách jej vyrábějí třeba i jen narychlo a jednoduše pomocí toho, co je po ruce. Tak to v revolucích bývá. Možná se i tyto výtvo-ry jednou dostanou do nějaké sbírky. Ale prohlídka současné výstavy v DOXu v tomto kontextu vyvolává spíš přání, aby se už podobné sbírky příliš nemusely rozšiřovat.

Nina Montenegro, *Myšlenku nelze zničit* (2011)

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA NA PLAKÁTECH

Plakát jako nástroj propagandy začal sloužit v období vypuknutí první světové války. Od té doby uplynulo letos právě 100 let. Stát poprvé začal využívat plakát, formu zkratky, jejíž postupy a nástroje vznikly v reklamě. Všechny válčící strany vyzýva-ly své obyvatelstvo k podpoře válečného úsilí nákupem státních obligací, k šetření potravinami, k dobrovolnému vstupu do armády tam, kde neplatila všeobecná pov-olávací povinnost. Můžeme srovnat projev

postupně prohrávajícího Rakouska-Uher-ska i jeho soupeřů. Výtvarné prostředky prozrazují ještě vliv secese a symbolismu. Dovedly obratně využít národních motivů, emblémů a symbolů – bojovalo se totiž za porážku mnohonárodnostní monarchie a za vznik národních států. Ideu samostatné-ho Československa prosazovali brzy mnozí domácí výtvarníci, ale i nezaměstnitelný Vo-jtěch Preissig v USA. Ten zde účinně vyzýval české krajany vysoce estetickými, graficky dokonalými a obsahově údernými plakáty k pomoci vznikajícímu státu.

REVOLUCE A VÁLEČNÝ KOMUNISMUS I ROZVOJ TOTALITNÍCH REŽIMŮ

Dalším tématem je období Leninem a bol-ševiky provedené revoluce v Rusku 1917 a jejich ideologický boj se společenským řá-DEM, který revoluce potřela. Na plakátech se poprvé objevují zručné karikatury západ-ních imperialistů, cara i ruské buržoazie. Úroveň výtvarného projevu není důležitá, hlavní je úder. Plakáty v novém, sovětském Rusku, tiskne například organizace s vý-stižným názvem: Ústřední národní výbor politického vzdělávání. Ve stejném oddílu najdeme i plakát Alfonse Muchy se zcela protichůdným tématem: nese název *Russia Restituenda* a vznikl jako výzva k pomoci ruskému lidu, trpícímu v důsledku bolševic-ké revoluce nepředstavitelnou bídou a strádáním. Zobrazuje ruskou chudou matku s umírajícím dítětem v náručí. Zaujme i pla-kát neznámého autora s textem v němčině: *Bolševismus přináší válku, nezaměstnanost a hlad*. Hned vedle tu na plakátech zuří ob-čanská válka ve Španělsku.

MEZIVÁLEČNÁ IDYLA A HITLERŮV NÁSTUP

Nové Československo pracuje na své prosperitě a brzy si užívá její plody – pla-káty zvou na nově otevřené Barrandovské terasy, mezinárodní výstavu automobilů v Praze či na veletrhy do moderního vý-staviště v Brně. Stát také nabádá své ob-čany, aby se vzdělávali, aby si založili so-ciální pojištění. Výtvarně se projevují nové směry – jednoduchá a elegantní zkratka, vznikají ateliéry umělecké reklamy. Ze sou-sední vysoké stěny v sálu DOXu se ale na mladou demokracii u nás šklebí obrovská série Leninů, Stalinů a Hitlerů vyvedených

foto Jan Slavík

v rudo-černých barvách, zuřivě gestikulují-cích nebo se přetvářících do lživě přívěti-vosti. Obluzujících občany sliby prosperity a vraždících zároveň své odpůrce a často i stoupence.

ZACHVÁTÍ-LI TĚ, ZAHYNEŠ!

To je výkřik na jednom z proslulých plaká-tů, vzniklých ještě před koncem II. světové války. Rudá ruka vznášející se nad Hrad-čanami, chtějící uchopit symbol českého státu a národa. Autor neznámý. Německé válečné plakáty, nabádají ženy v Říši ke zvýšeným pracovním výkonům, aby tak pomohly svým mužům bojujícím na frontě.

Yossi Lemel, *Výbušné myšlenky* (2006)

Stalin s Churchillem stylizovaní jako přátelé. A pak brzy „Vítězný únor“ v Českosloven-sku a opět karikatury darmožroutů kapitalis-tů. Studená válka. Režimy východního blo-ku masírují své občany plakátovou ideologií dalších 40 let, všechny se ale ekonomicky i ideologicky nezdůraznitelně vyprazdňují a hroutí. Cesta k rozpadu Sovětského svazu vede přes polskou Solidaritu, jejíž plakáty jsme k nám tajně pašovali vlakem, až na Václavské náměstí a Letnou v listopadu 1989. Havel na Hrad! Také opatrujete tenhle plakát jako svědka nejkrásnějších událostí, které jsme mnozí doposud zažili?

GLOBALIZACE, BOJ PROTI TERORIS-MU A CO DÁL?

Proti čemu je třeba se dnes vymezit a jak? Má ideologický plakát stále svoji sílu i v době internetu, sociálních sítí? Kdo a jak jej dnes využívá a jak se v něm projevují současné výtvarné trendy? Kurátor této vý-stavy a umělecký ředitel DOXu, Pavel Anděl se i tentokrát koncepcí a tématem výstavy střelil do černého. (Už loni jsme přinesli roz-hovor s ním o výstavě *Kde domov můj.*) I ta současná je velmi dobře vybraným mixem z celého světa. Výstava vznikla ve spolu-práci s předními domácími i zahraničními odborníky a sbírkami. Především se sbírkou Ne boľtai! Collection, která shromažďuje asi největší množství plakátů vzniklých v Sovět-ském svazu a jeho satelitech, a s Morav-skou galerií v Brně.

Výstava Plakát v souboji s ideologií v Centru současného umění DOX trvá do 19. 5., otevřeno denně kromě úterý.

Martina Fialková

Měsíc čtenářů v Městské knihovně

Jak už se zmiňuje kolega ve fejetonu vedle, změnil se měsíc březen, dříve měsíc knihy, nenápadně v měsíc čtenářů. I pracovníci veřejných knihoven jsou toho názoru, že samotná kniha by nebyla ničím, kdyby ji do ruky nevzali ti, kterým přináší radost i užitek, totiž čtenáři. A tak si své čtenáře hýčkají stále novými službami a možnostmi. I Městská knihovna v Praze jich právě na březen připravila hned několik. Nezůstane u nich jen v březnu, některé novinky plánuje ve své nabídce ponechat.

Tajemství kufříků

Čtete rádi cokoli na téma koňských do-stihů? Nebo jsou vaší vášní dobrodružné cestopisy i odborné publikace o lidojedech z tropických džunglí? Či snad je vaší váš-ní numerologie? Témat, která vyhledávají čtenáři napříč všemi regály knihovny je mnoho, a někdy je to svízelná práce, ob-jevit všechno na dané téma, co by vás za-jímalo. Nová služba **Tajemství kufříku** by měla usnadnit výběr těm, kteří neradi blou-dí mezi regály. Knihovníci pro ně budou mít připravených, počínaje březnem, vždy asi 25 kufříků s výběrem na roztočivná témata. V kufříku najdete například čtivý román, ale i naučnou knihu, fotografickou publikaci či tematicky zaměřený časopis, audioknihu

nebo i mapu. Kufřík a jeho obsah se bude půjčovat jako sada na 4 týdny a bude jej možné vrátit i na jiných pobočkách Městské knihovny, než byly půjčené. Zde si je zase najde jiný zvědavý čtenář. Prozatím budou kufříky s tajemným obsahem na čtenáře čekat v Ústřední knihovně, na Smíchově a Opatově. Se službou se počítá minimálně

do konce roku. Už se také těšíte na to pře-kvapení, až doma kufřík otevřete?

Velký knižní čtvrtek – 20. března

Čtvrtky bývaly kdysi vyhrazené pro roz-voz nově vyšlých knih do socialistických knihkupectví. Pamatujete ty dlouhé fronty už od rána, když se ten čtvrtek mělo na pultech objevit něco zajímavého? A jestli nepamatujete, nevadí. Hlavně je dobré vě-dět, že 20. března od 17.00 do 19.00 hodin se v Ústřední knihovně na Mariánském ná-městí koná opět Velký knižní čtvrtek. Oblí-bená akce, v rámci které významní čeští nakladatelé představují výběr toho nejlep-šího čtení. Knihovnu v rámci čtvrtka navštíví i čtyři autoři – Irena Dousková, Miloš Urban, Lucie Lomová a Juraj Červenák. Nepřimo se bude možné seznámit s nobelistkou Alicí Munroovou, a to v komponovaném pořadu Kláry Kolínské, která představí její povíd-ky už 19. března v malém sále Ústřední knihovny od 17.00.

Den pro výměnu knih – 21. března

Pokud si chcete doma udělat místo na nové knihy a množství těch starších vám už „přerůstá přes hlavu“, zkrátka máte knihy všude, třeba už i v kuchyni, přijďte 21. břez-na do Ústřední knihovny. Od 13.00 se tu koná další Den pro výměnu knih. Že si něja-

ké odtud zas přinesete? Proč ne, však i tato akce se občas opakuje.

Cesta kolem knihovny za více než 80 dní

Máte-li chuť se do březnových akcí zapojit ještě aktivněji, nabízí se možnost zúčastnit se této putovní soutěže, která bude od břez-na až do srpna obíhat vybrané pobočky knihovny. Literaturou nabitý březen v Měst-ské knihovně pak uzavře filmová lahůdka podle knižní předlohy A. C. Clarka. Obno-venou premiéru Kubrickovy 2001: *Vesmírné Odysey* přináší do českých kin Projekt 100. 2001: Vesmírná Odysea se promítá ve vel-kém sále Ústřední knihovny 27. března od 20.00 hodin. V malém sále se 31. března můžete potkat s výtvarnicí a spisovatelkou Ludmilou Lojdovou nad jejími *Láskyplnými horory*, knihou plnou křehkého humoru, okořeněnou kouzelnými ilustracemi.

Jak již řečeno, máme v březnu svátek my všichni, kdo alespoň občas vezmeme do ruky nějakou tu knihu. A možná to vzhle-dem k spěchající době, která nám moc po-klidu nedopřeje, pro mnohé opravdu svátek je. Moci se uvelebit v pohodlí oblíbeného křesla či jiného kusu nábytku, nenechat se rušit a číst, dokud se nezačnou zavírat oči nebo dokud není příběh u konce. Tak si ten svátek náležitě užijme.

MaF

Březen – do knihovny vlezem

Trochu jsem poupravil známou pranost-iku, ale co zbývalo. Zprvé to (alespoň podle všeho) na velkou zimu nevypadá, takže co za kamny. Tedy pokud se poča-sí nezbláznilo nadobro a nepřijde pořá-dný sníh na konci března a nevydrží až do května. Což nelze vyloučit – alespoň po-dle posledního vývoje ve světě. Namát-kou: mrazivé počasí nečekaně a katas-troficky zasáhlo jižní oblasti Spojených států, neobvykle silné sněžení a vichry trápí Japonsko, v Británii sužované něko-likatýdenními povodněmi trvá stále dešti-vé počasí, v Rakousku není kam odhazo-vat sníh, u nás je ho minimum i na horách a v Soči, kde se měl celý svět s Ruskem v čele ukázat v nejlepší formě na sněhu a ledu, se olympionici opalovali.

Moje babička říká, že příroda nás už má dost a tedy nám to dává najevo. Prý se zlobí (tedy to počasí, nikoliv má babič-ka). Těžko soudit, ale jistě v tom budeme mít – jako lidstvo – také prsty. A když ne zrovna globálně, tak alespoň lokálně. Při-čemž si ale musíme ujasnit, co je dnes lokální, když je vše vlastně tak nějak glo-bální, že ano.

A k úpravě pranostiky podruhé. Je to zvláštní, ale ani známá jistota „Březen – měsíc knihy“, neplatí tak úplně sto-procentně. Například na webu Svazu knihovníků a informačních pracovníků České republiky, dobrovolné profesní a stavovské organizace výše uvedených, nalezneme k březnu přívisko „měsíc čtenářů“. Tedy nejde o samotné knihy. Jak ostatně na webu nalezneme doslova: „V centru našeho zájmu je čtenář a čtení, tedy ne kniha (předmět) ani knihovna (instituce). Díky zavedení nových služeb knihoven propojíme čtenáře, organizace a instituce zabývající se četbou a čtenář-stvím ke společné mediální kampani a dáme o sobě vědět.“

Jelikož vše, co dnes kdokoliv, kdekoliv a za jakýchkoliv podmínek provozuje, musí být kvantifikováno (často nikoliv kvalifikováno) a zviditelněno, kvantifiko-vání a zviditelňování jsou i čtenáři. Na le-tošní ročník „měsíce čtenářů“ proto opět plynule navazuje další ročník soutěže o „čtenáře roku“. A jsme u jádra pudla. Zaujal mě totiž fakt, jak bude vyhodno-cován „čtenář roku“ – a již to vím. Půjde opět o standardní měřítko – počet výpů-ček (za uplynulý rok). I když zde lze asi přimhouřit oko. Čas nad knihou je více-méně vždy čas „kvalitně“ strávený.

Tedy vzhůru za kamna nebo lavičku – podle toho, jak si právě příroda umane. Hlavně nezapomeňte knihu!

Ondřej Sedláček

PŘIPOMĚŇME SI V BŘEZNU

- 1. 3. 1869** zahájila činnost první česká banka – Živnostenská banka pro Čechy a Moravu – **145 let**
- 14. 3. 1664** zemřel Jan Mydlář, kat tří pražských měst, v roce 1621 popravoval 27 českých pánů (narozen 1572) – **350 let**
- 15. 3. 1939** začala okupace českých zemí nacistickým Německem – **75 let**
- 16. 3. 1939** Hitler vydal výnos o zřízení protektorátu Čechy a Morava – **75 let**
- 18. 3. 1939** otevřen obchodní dům Bílá labuť v Praze – **75 let**
- 26. 3. 1939** v Praze zavedena jízda vpravo (v Protektorátu Čechy a Morava už 17. 3. 1939) – **75 let**
- 28. 3. 1799** Zemský stavovský výbor odkoupil Nostcovo divadlo, od té doby se nazývalo Stavovským divadlem – **215 let**
- 28. 3. 1914** nar. Bohumil Hrabal, spisovatel (zemřel. 3. 2. 1997) – **100 let**

Výběr z vlastivědných akcí PIS

Kam v březnu na procházku?

Pražská informační služba, tel.: 221 714 152, 221 714 151, www.pis.cz.
(Vstup na akce 100/ 70 Kč, není-li uvedeno jinak.)

► **3. po. Děti Marie Terezie.** Arcivévodkyně rakouská, královna česká a uherská ale nebyla pouze významnou státnickou postavou evropských dějin. Jako úřadující hlava monarchie dala během své vlády život 16 dětem, z nichž se dospělosti dožilo jen několik. Sňatkovou politikou dosadila své potomky na trůny po celé Evropě. Příběhy dětí, z nichž některé čekal nelehký životní osud, se dozvíte na přednášce. Začátek v 17.00 v sále PIS, Arbesovo nám. 4, P 5, v přízemí. (P. Lešovská)

► **8. so. Poutní místo Loreta.** Prohlídka areálu (ambity, kostel Narození Páně, Svatá chýše, klenotnice). Začátek ve 13.30 před vchodem na Loretánském nám. Cena 100/70 Kč + do Lorety 100 Kč. (S. A. Marchal)

► **Večerní prohlídka Staroměstské radnice.** (stejně i 22. 3.) Návštěva historických interiérů, podzemních prostor, kdysi užívaných jako středověké vězení. Prohlédnete si figury apoložtů orloje a navštívíte radniční věž. Začátek ve 20.00 před věží (vstup vedle Staroměstského orloje). Cena 160 Kč. (průvodce PIS)

► **9. ne. Národní divadlo.** (stejně i 16. 3.) Prohlídka prostor divadla nás zavede k jeho základním kamenům, do hlediště a hlavního foyer, kde můžeme obdivovat díla M. Alše, F. Ženíška a dalších umělců. Akce každou půlhodinu od 8.30 do 11.00 ve vestibulu historické budovy, vstup hlavním vchodem. Cena 140/100 Kč. (průvodci PIS)

► **Rudolfinum.** Prohlídka prostor novorenesanční budovy 19. století. Začátek ve 14.00 před vchodem z Alšova nabřeží. (E. Sokolová)

► **11. út. Vinohradské svatyně – Nejsvětější srdce Páně.** Návštěva baptistické modlitebny ve Vinohradské ulici a kostela Nejsvětějšího srdce Páně od architekta J. Plečnika na náměstí Jiřího z Poděbrad. Začátek v 15.00 před modlitebnou Bratrské jednoty baptistů (ul. Vinohradská 68, P 3). (A. Škrlandová)

► **12. st. A tak ho mistr kat pasoval svým mečem na rytíře.** Tento měsíc uplyne 350 let od úmrtí zakladatele „katovské“ dynastie Jana Mydláře. Na vycházce si ukážeme místo, kde bývala katovna a do kterého kostela měl přístup mistr popravčí se svou čeledí. Začátek v 17.00 před budovou Filozofické fakulty UK na nám. J. Palacha. (M. Gausová Zörnerová)

► **Masarykovy děti I. – přednáška.** Potomci T. G. Masaryka a jeho manželky Charlotte by-

li všichni mimořádně vzdělaní, umělecky nadaní a významně se zapsali do českých dějin. Mnoho z nich potkal tragický osud, o němž se dozvíme na přednášce, věnované Alici a Herbertovi. Začátek v 17.15 v sále PIS, Arbesovo nám. 4, P 5, v přízemí. (M. Štrachová)

► **13. čt. Potrubní pošta.** Před 115 lety byla zprovozněna Pražská potrubní pošta. Jediné nelehké technický unikát můžete zhlédnout na prohlídce v budově Hlavní pošty. Začátek v 16.30 u bočního vchodu do pošty (ul. Politických vězňů, P 1).

► **15. so. Clam-Gallasův palác.** Prohlídka jednoho z pražských barokních paláců, který byl vybudován pro neapolského mistokrále Jana Václava Gallase a od r. 1747 se stal hlavní rezidencí celého rodu Clam-Gallasů. Dnes je sídlem Archivu hl. m. Prahy. Začátek ve 14.00 před vchodem (Husova 20/158, P 1). (M. Racková)

► **16. ne. Kterak Šemík Horymíra zachránil.** Povídaní o přemyslovských pověstech, románských stavbách i historii Vyšehradu spojené s návštěvou kasemat, podzemních chodeb někdejší barokní pevnosti. Vhodné pro děti od šesti let (v doprovodu dospělé osoby). Začátek ve 14.00 před Tábořskou bránou (první brána směrem od stanice metra C Vyšehrad). Cena 100/70 Kč + do kasemat 50/30 Kč. (průvodci PIS)

► **Národní divadlo.** (viz 9. 3.)

► **17. po. Pražské obchodní domy.** Pojdme si na vycházce připomenout, jak to bylo s minulostí i současností obchodních domů v Praze. Vycházka zahájíme u Bílé labutě a následně se přes náměstí Republiky a ulici Na Příkopě přesuneme na Národní třídu. Začátek v 16.00 před Bílou labutí (Na Poříčí 23, P 1). (J. Nováková)

► **18. út. Kde se pivo vaří aneb za zlatým mokem na Strahov.** Věnujme se historii vaření piva v minulosti a navštívíme areál premonstrátského kláštera na Strahově. Po prohlídce exteriérů Strahovské kanonie nás čeká návštěva Klášterního pivovaru. Začátek v 15.30 na zastávce tram. č. 22 Pohořelec. Cena 100/70 Kč + do objektu 70 Kč. (B. Kocourek)

► **19. st. Zapomenutý pěvec staropražský – František Hais.** Přednáška připomene osudy pražského pěvce, flašinetáře a autora mnoha náboženských i světských písní, který dlouhá

desetiletí šířil svým zpěvem po Praze a jejím okolí novinky o domácích i světových událostech a v neposlední řadě podporoval i vlasteneckého ducha pražského lidu. Začátek v 17.00 v sále PIS, Arbesovo nám. 4, P 5, v přízemí. (M. Gausová Zörnerová)

► **20. čt. Staroměstský Konvikt.** Mimořádná příležitost navštívit vybrané prostory staroměstského Konviktu. Začátek v 15.30 před Betlémskou kaplí na Betlémském nám. (P 1). (M. Hátleová)

► **22. so. O čem mlčí pomníky II. – Staré Město.** Využijme vycházky a zastavíme se u podob vytesaných do kamene či litých do kovu a připomeňme si výjimečné osudy či pozapomenuté příběhy. Tentokrát zavzpomínáme na B. Němcovou, B. Smetanu či A. Dvořáka. Začátek v 10.00 na Žofině u sochy B. Němcové. (P. Bartásková)

► **Večerní prohlídka Staroměstské radnice.** (viz 8. 3.)

► **23. ne. Příběh staré továrny.** V roce 1823 vznikla v Holešovicích 1. textilní továrna a během 19. století ji následovaly další podniky. V 90. letech 20. století většina z nich ukončila svou činnost. Některé byly zbourány, pro jiné se našlo další využití. Pojdte se s námi vydat po stopách starých holešovických továren! Podíváme se, kde dříve býval pivovar, parní mlýn, přístav nebo továrna Franty Anýže. Nakonec dojdeme k DOXu, bývalé továrně, dnes přeměněné na galerii moderního umění. Začátek ve 14.00 na stanici tram. č. 12, 14 U Průhonu. Cena 140/100 Kč. (P. Lešovská)

► **Muzeum gastronomie.** Komentovaná prohlídka části muzea. Dozvíme se také o více než šesti století trvající historii domu, v němž muzeum sídlí. Začátek v 10.00 před vchodem (Jakubská 12, P 1). Cena 100 Kč.

► **Domovní znamení Hradčan a Malé Strany.** Během vycházky si prohlédneme domovní znamení na Pohofelci, v ulici Úvoz, budeme pokračovat uličkami Malé Strany, abychom se zastavili u znamení na domech v ulicích Vlašské, Karmelitské a jejich přilehlém okolí. Začátek ve 14.00 před bránou do areálu Strahovského kláštera (zastávka tram. č. 22 Pohořelec). (B. Škaroupková)

► **24. po. Masarykovy vnuci – přednáška.** Volně navazuje na téma Masarykovy děti. Začátek v 17.00 v sále PIS, Arbesovo nám. 4, P 5, v přízemí. (M. Štrachová)

► **25. út. Ludvík Kuba – poslední impresionista.** Komentovaná prohlídka výstavy, kterou NG připravila k 150. výročí jeho narození. Nahlídneme do uměleckého prostředí Mnichova, Vídně a Prahy, zaměříme se na fenomén portrétů a zátíší a ukážeme si charakteristické znaky impresionismu, secese a exprese.

Vávřův dům (Vycházka 26.3.)

Začátek v 15.30 u sochy T. G. Masaryka na Hradčanském nám. Cena 100 Kč + do objektu 100/50 Kč. (M. Sybolová)

► **26. st. Hotel Boscolo Prague (Carlo IV.)** Prohlídka budovy postavené pro Hypoteční banku Království českého podle plánů arch. A. Wolfa r. 1890 a která ještě nedávno sloužila poštovnímu úřadu. Prohlédneme si impozantní vstupní halu, restaurační provozy, taneční sál, bar i některý z pokojů či apartmánů. Začátek ve 12.00 před vstupem (Senovážné náměstí 13, P 1). (M. Racková)

► **Kostel sv. Klimenta a Poštovní muzeum.** Prohlídka původně gotického kostela sv. Klimenta Českobratrské církve evangelické a návštěva Poštovního muzea, sídličního a Vávřově domu, někdejšími obydlí pražských mlynářů, s nástěnnými malbami J. Navrátila. Začátek v 15.00 před vchodem (Klimentská 18, P 1). Cena 100/70 Kč + do muzea 50/10 Kč. (A. Škrlandová)

► **27. čt. Pražské stopy Franze Werfela.** Na vycházce poznáme životní dráhu pražského německého básníka, dramatika a spisovatele F. Werfela od jeho narození až k údelu exulanta. Začátek ve 14.00 před kavárnou Arco (roh Hyberské a Dlážďené ul., P 1). (L. Mandová)

► **28. pá. Lichtenštejnský palác.** Prohlídka rozsáhlého objektu na Malostranském náměstí, kdysi sídlo „krvavého mistodržícího“ Karla z Lichtenštejna. Začátek akce v 15.00 před vchodem do paláce (Malostranské nám. 13). (E. Sokolová)

► **29. so. Praha Bohumila Hrabala I. – Staré a Nové Město pražské.** V březnu uplyne

již sto let od narození B. Hrabala. Pojdme se podívat do míst, která jsou se spisovatelovým jménem neoddělitelně spojena a připomenout si, jak vlastně Hrabalova Praha vypadala. Začátek ve 14.00 před vchodem do Právnícké fakulty UK (nám. Curierových 7, zastávka tram. č. 17). (J. Nováková)

► **30. ne. Nordic Walking s vycházkou v okolí Vitavy.** Instruktorka před vycházkou vysvětlí a předvede základ správného provozování „Nordic Walking“. Poté se vydáme na trasu: Stromovka – Císařský ostrov – Troja – podél toku Vitavy. Začátek v 10.00 před hlavní bránou Výstaviště Praha – Holešovice. (M. Hátleová)

► **Legends Starého Města pražského.** Znáte temná zákoutí a tajuplné uličky, ke kterým se vázou starobylé legendy? Spoustu zajímavých „zaručených“ informací se dozvíte na vycházce. Začátek ve 14.00 u Prašné brány na náměstí Republiky. (A. Přibáňová)

► **31. po. Pozoruhodné interiéry pražských hotelů III. – přednáška.** Seznámíme se s prezentací nejzajímavějších pražských hotelů, využívajících k ubytování svých hostů prostory paláců, klášterů, středověkých domů i moderních budov. Začátek v 17.00 v sále PIS, Arbesovo nám. 4, P 5, v přízemí. (M. Racková)

Vycházky se konají s max. počtem 50 účastníků (není-li uvedeno jinak). Přednost mají klienti se vstupenkou zakoupenou v předprodeji. Vstupné do objektů si hradí účastníci sami. Dětem do 15 let, studujícím, seniorům a invalidům poskytujeme slevu. Max. kapacita sálu PIS – 30 osob.

Nemusíte auto vlastnit. Můžete ho sharovat

EKORUBRIKA

Ne každý potřebuje auto vlastnit. Někteří lidé chtějí využít výhody, které automobil nabízí, ale nechťejí se o něj starat. Takoví lidé si mohou buď auto půjčovat od kamarádů, z půjčovny, nechat se vozit taxíkem nebo se stát členem družstva, ve kterém auto sdílí více lidí. A nově také mohou využít služeb ryze komerčního carsharingu.

Aktuálně je v Praze k dispozici 8 aut car-sharingové služby Car4Way. Podmínkou je zaregistrování se na webu provozovatele a složení ročního poplatku 4 tisíce Kč. Za ujetý kilometr se platí 5 Kč a za hodinu příchodu pak 90 Kč (Škoda Citogo), 130 Kč (Škoda Rapid) nebo 170 Kč (Škoda Octavia combi). V noci je poplatek za hodinu půjčení u všech vozů 50 Kč.

Když se uživatel zaregistruje, dostane čipovou kartu. Pomocí ní si může zarezervované auto sám odemknout. S kartou také hradí pohonné hmoty v případě, že je nutné natankovat. Zapůjčené auto je nutné vrátit zpět na místo, odkud bylo vyzvednuto.

Auto jsou po Praze na různých místech. Dva vozy jsou u Wilsonova nádraží, jeden na Starém Městě a jeden kousek

od Václavského náměstí, dva vozy jsou u okolí Jiřího z Poděbrad, jeden vůz je v Dejvicích a jeden vůz na Jižním Městě. Vozy zaparkované v městských částech, kde jsou vyhrazené parkovací zóny, mají parkovací kartu.

Auto se vrací ideálně na stejné místo, kde bylo zapůjčeno. Nebo do jeho blízkého okolí. Pokud si chcete vůz půjčit, prostě si ho vybere při rezervaci, ve které je poloha všech aut zobrazena na mapě. „Výhodou tohoto carsharingu je, že jeden uživatel neví o druhém. Všechny vozy vlastní společnost, která se stará o jejich pořízení, provoz, servis a další věci spojené s vozy,“ říká Louda, majitel společnosti. Uživatel si nemusí s nikým předávat klíčky od vozu nebo na někoho čekat.

Martin Mach Ondřej / Ekolist.cz

Právní poradna spotřebitelského časopisu dTest

DOTAZ: Na zákaznické lince mého mobilního operátora mi bylo řečeno, že se budou měnit obchodní podmínky, což bude mít vliv i na moji účastnickou smlouvu. Netuším, co vše se pro mě může změnit, a kdybych nevolal čistě náhodou kvůli vyúčtování, tak bych o tom ani nevěděl. Je jejich povinností mě o tom předem informovat? A musím tuto změnu akceptovat?

DOTAZ: Přesně tak, musí vás o tom vyrozumět minimálně měsíc před nabytím účinnosti změněných obchodních podmínek. Zákon určuje i způsoby, jakými se tak má stát. Jednak se musí informace objevit ve vašem pravidelném vyúčtování a dále ji musí operátor uveřejnit v každé své provozovně a na svých webových stránkách. Pokud se jedná o změnu podstatných podmínek jako například ceny

služby, způsobu jejího vyúčtování, doby poskytování sjednané služby a možnosti jejího ukončení, smluvních pokut nebo jiných ustanovení ve váš neprospěch, máte právo smlouvu bez jakékoliv sankce ukončit ke dni nabytí účinnosti této změny. Především by se k vám mělo dostat upozornění na možnost zrušení smlouvy pro váš nesouhlas s plánovanými jednostrannými změnami. Nespoléhejte se však jen na operátorem provedené posouzení prospěšnosti změn pro vás jako zákazníka a ověřte si přečtením připravených změn, zda skutečně nezhorší vaše postavení.

Kontaktovat můžete i poradenskou linku časopisu dTest – tel.: 299 149 009.

Kouřit málo nepomůže. Riskujete stejně

ZDRAVÍ

Rakovina, nemoci srdce a cév, dýchací obtíže... to jsou jen některá z onemocnění, která lidem působí cigarety. Kouření není jen zlozvyk, závislost na tabáku je především nemoc. V České republice mají cigarety na svědomí každé páté úmrtí. Což znamená šedesát lidí denně.

Tyto informace spojené s varováním na krabičkách nutí řadu kuřáků k zamyšlení, zda se svým návykem neskoncovat. Někteří to dokáží. Jiní zkoušejí méně bolestnější cestu: lehké cigarety, dýmky, herbální cigarety nebo kouří méně s tím, že následky na zdraví nebudou tak vážné. Pro tyto kuřáky mají ale odborníci špatnou zprávu: kouřit málo je pro vaše zdraví stejně škodlivé. Podle odborníků totiž neexistuje takzvaná bezpečná dávka tabákového kouře. Řada látek, které kouř obsahuje, mají bezpřehledný účinek – to znamená, že nelze stanovit dávku, která by neškodila. Teoreticky tak jedna molekula může způsobit například rakovinu.

Tabákový kouř obsahuje 4–5 tisíc chemikálií. Řada látek se do tabáku přidává z různých důvodů – aby se nikotin lépe vstřebával, kvůli ladnému vlnití kouře nebo udržení popela na oharku. Mezi nimi je kolem stovky látek způsobujících rakovinu. Tyto látky jsou obsaženy i v tabáku do dýmek nebo v herbálních cigaretách. Nejdůležitější informací je, že citlivost na látky v tabákovém kouři je u každého jiná.

Existují lidé, i když je jich velmi málo,

kterí na žádnou z těch tisíců látek v tabákovém kouři citliví nejsou a kouření jim život nezkrátí, nebo zkrátí jen velmi málo. Odtud tedy pramení historie o „dědečcích, kteří kouřili celý život a dožili se ve zdraví devadesátky“. Existuje také druhý extrém: vysoká citlivost na libovolný počet látek v tabákovém kouři. Stačí pak třeba jen jeden karcinogen a títo lidé zemřou velmi brzo, po malém počtu cigaret. Některým se to může stát i v důsledku pasivního kouření. U nás jde o řádové stovky lidí ročně.

Většina lidí je pochopitelně citlivá průměrně. To znamená, že kouření přibližně 15–20 cigaret denně bude znamenat o 15 let kratší život ve srovnání s nekuřákem. To je ale jen statistika. Podle té si, bohužel, nikdo nemůže odvodit, do které skupiny patří a jak mu kouření zkrátí nebo nezkrátí život.

Statistiky dokládají další smutný fakt: není rozdíl mezi silnými a lehkými kuřáky. I ti, kteří kouří méně, než pět cigaret denně, si zvyšují (až ztrojnásobují) riziko srdečních onemocnění, rakoviny plic a degenerativního onemocnění sítnice. Jediné, co rizika snižuje, je přestat s kouřením úplně.

Irena S.

Praha plná počítačů

Sběrovou soutěž starých počítačů pro všech 57 městských částí s názvem Praha plná počítačů.

Pořádky ve dnech 1. až 4. dubna nezisková organizace ASEKOL. Podle průzkumu organizace ASEKOL, která se zabývá zpětným odběrem vyřazených elektrozařízení, se v českých domácnostech nachází téměř 500 tisíc nepoužívaných počítačů či notebooků. Sběr bude probíhat ve dnech 1. až 3. dubna, občané i právnické subjekty mohou v tyto dny odevzdávat ve sběrných dvorech své staré počítače i notebooky v jakémkoliv počtu. Každé městské části je určeno, který sběrný dvůr mohou využít. Pro Prahu 1 je určen sběrný dvůr v Perucké ulici 10 v Praze 2. Sběr počítačů je možné zajistit i prostřednictvím úřadů městských částí, které mohou počítače na úřadech dočasně shromažďovat a následně je v uvedeném termínu odvézt do určeného sběrného dvora. Po skončení soutěže bude vyhlášena nejspěšnější městská část včetně

zveřejnění celkového množství vybraných počítačů. Výsledek bude zapsán agenturou Dobrý den do České knihy rekordů. Vítězná městská část získá od společnosti ASEKOL věcné ceny v podobě tabletů, mobilních telefonů apod. Tyto věcné ceny pak mohou MČ využít dle svého uvážení.

Akce bude ve všech sběrných dvorech hl. m. Prahy zahájena dne 1. dubna v 9.00 hodin a ukončena 3. dubna v 15.00.

Více na: www.asekol.cz.

Městská knihovna v Praze

Městská knihovna Praha 1 pobočka Hradčany, Pohořelec 25/111
po–čt 12.00–17.00,
Program v březnu
5. - 26. **Výstava fotografií Jany Brabcové**
12. **Zdravá výživa a Nordic Walking**
v praxi seminář Ivy Kubešové 17.17
19. **Koncert Vítězný jara s kytarou** 17.17
Hrají žáci ZUŠ ORPHENICA pod vedením A. Pavlíčka
Otevřeno v provozní době, vstup volný.

KONTEJNERY NA PRAZE 1

Velkokapacitní kontejnery budou přistaveny od 14.00 do 18.00 ukládání bude koordinovat obsluha.

pátek 14. 3.
Haštalská (č. 2)
Malostranské nám. 11 (horní)
úterý 18. 3.
Pohořelec horní parkoviště,
Besední č. 2, Široká naproti FF UK
pátek 21. 3.
Hellichova x Nebovidská,
Ostrovni u ZŠ, Jeruzalémská za kostelem
úterý 25. 3.
Štěpánská x Reznická,
Cihelná (č. 2),
Petrské náměstí x Lodecká
pátek 28. 3.
Masná x Malá Štupartská
Dlouhá tř. č. 46, U Dobfenských před
křižovatkou s Betlémskou

(zdroj OÚ MČ Praha 1)

PLACENA INZERCE

ČALOUNICTVÍ VÁVRA

Veškeré čalounické práce výběr 1200 potahových látek, kůže, ekokůže, koženky.
Tel. 733 299 549, 603 301 565
www.calounik-vavra.cz
info@calounik-vavra.cz

KUŘÁCI – ODVYKNETE!

Telefon 224 214 617, 604 207 771

ŘÁDKOVÁ INZERCE

tel. 257 530 280–1 | listyprahy1@seznam.cz

■ **PROVÁDÍME KOMPLETNÍ REKONSTRUKCE** za rozumné peníze. tel.: 603 380 003
■ **SÍDLO PRO S.R.O., MÍSTO PODNIKÁNÍ OSVČ** v Praze od 190Kč/měs. vč. DPH. Tel: 728 991 247, www.SidloproFirmuPraha.cz
■ **PSACÍ STROJE, KALKULAČKY, SKARTOVAČE** opravy, prodej – tel. 241 412 507, www.psacistroje.cz
KOUPÍM BYT, ROD. DŮM, POZEMEK kdekoli v Praze, i ve špatném stavu, na velikosti ani vlastnictví nezáleží, může být i za odstupné – nájemní, družstevní, LBD, i nečlena družstva, služební, podnikový a pod. Nechám čas na vystěhování, uhradím za vás případné dluhy na nájmu, exekuce, privatizace atd., vyřídím i právně velmi komplikované případy, podílůva spoluvlastnictví, stáhnou soudní výpověď, žalobu atd. Koupím i nemovitost neoprávněně obsazenou, s nezájímajícím nájemníkem, příp. dám náhradní byt, či domeček mimo Prahu a doplatek a pod. Platím v hotovosti, záloha možná ihned. Tel.: 222 941 032 nebo 603 420 013.

Daniel Sobotka o 80 let mladém FOKu

Začátek rozhovoru s ředitelem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK byl docela symbolický. Daniel Sobotka na něj přišel rovnou ze společnosti muzikantů, kde byl pográtovat bývalému prvnímu hobojistovi Pavlu Vernerovi. Tento vynikající hudebník slavil právě osmdesátku. A stejné narozeniny v letošním roce slaví i samotný Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK. Svoji 80. sezonu sice začne počítat až od září, ale letošní rok považuje celý za jubilejní.

Orchestr, který symbolizují tři písmena, byl založen roku 1934 a do vínku dostal zkratku tří oblastí, kde se měl uplatnit: F – film, O – opera, K – koncert.

Přestože se FOK v proměnách času soustředil přeci jen nejvíc na hudbu symfonickou, stále se občas vrací v různých formách i k oběma dalším žánrům. Ať už v podobě uvádění toho nejlepšího, co vzniklo ve filmové hudbě a lze přenést do koncertní síně, nebo při koncertech s významnou vokální složkou, kdy jsou uváděna slavná oratoria, mše a další velká vokální díla. Od svého založení sídlí Pražští symfonikové v architektonicky cenném Obecním domě, a tak je návštěva každého koncertu nejen pastvou pro uši, ale i pro oči. Daniel Sobotka je ředitelem tohoto tělesa jedenáct měsíců. Převzal jej po několika měsících bez ředitele a dramaturga, které orchestru nesvědčily. Proto je 79. a nastávající jubilejní 80. sezona pro orchestr jemu svěřený, ale i pro něj osobně, dvojnásob důležitá.

Jaké úkoly vlastně FOK splňuje? Není při sestavování plánu koncertů dilema, rozpor v tom, že jste orchestr zřizovaný městem Prahou pro potřeby jejích obyvatel, ale zároveň sídlíte v samém srdci metropole, navštěvované obrovským množstvím zahraničních návštěvníků, kteří také rádi chodí na koncerty? Jak se dá obojí dohromady zohlednit v dramaturgii?

Zahraniční návštěvníci nás určitě vnímají jako součást kulturního dění v Praze a oceňují i naši „domáčí“ polohu, to, že se velmi intenzivně věnujeme české tvorbě. Nepřípustujeme program tomu, abychom vyhověli vkusu turistů přijíždějících do Prahy. Ale jako orchestr evropské kategorie, který ob stojí ve světových měřítkách, musíme samozřejmě ovládat a uvádět velmi dobře díla světových autorů. Je to samozřejmě tak, že při sestavování dramaturgie koncertů věžíme na vahách každý detail – musíme být atraktivní pro celé spektrum posluchačů především domácích, ale i těch zahraničních.

Jak byste definoval letošní Rok české hudby ve FOKu?

Je to záležitost určitě „čtyřkové magie“ s mnoha výročími slavných skladatelů, ale nejen jich, která s sebou přináší letopočty končící číslovkou 4. I my se cítíme být součástí této magie, protože FOK se zrodil v roce 1934. Nejsme tedy jen subjektem, který přispívá svými programy k Roku české hudby, ale sami jsme i oslavenci. Nemělo by to však znít sebestředně, především budeme rádi sloužit české hudbě.

Já osobně se velmi těším na nedělní koncert 16. 3., který bude mít na programu hned čtyři krásné skladby Josefa Suka, také jubilanta Roku české hudby (*1874).

Mimo jiné to bude působivý orchestrální Sukův pochod *V nový život*, který autor věnoval Sokolu, a který budí silné emoce. Podobně silné emoce, ale jiného, roman-

tičtějšího druhu, jsou i v jeho Fantazii pro housle a orchestr. Tu zahráje vynikající mladý houslista Jan Fišer. A dirigovat bude také mladý dirigent, Marek Šedivý.

Hudba Josefa Suka patří k jedné ze základních linií FOKu. Tvorba českých mistrů vůbec se vine jako červená nit všemi sezonami orchestru. Takhle se FOK i zrodil. Patří k němu i uvádění děl moderních českých skladatelů od těch nejzávažnějších až po maličkosti z jejich tvorby, ale nejen to, patří sem i premiéry skladeb žijících domácích autorů.

Za dveřmi už je jaro – a i to Pražské. Jak se letos představí FOK na tomto festivalu?

FOK je zván na Pražské jaro pravidelně. Letos máme jeden koncert s dirigentem Vladimírem Válkem a druhý pak v rámci nového cyklu Pražského jara Debut, který bude uvádět mladé české dirigenty. Tento koncert se stal dokonce Tipem Pražského jara a s orchestrem se představí jako dirigent Pavel Trojan jr. Jeho program je nadmíru lákavý, ve 2. klavírním koncertu Sergeje Rachmaninova se představí vynikající Roman Rabinovich.

Současný čestný šéfdirigent Jiří Kout se ze zdravotních důvodů již dlouho před orchestrem nemohl objevit. Jaký je vývoj pokud jde o nového šéfdirigenta FOKu?

Pan šéfdirigent Jiří Kout požívá u orchestru obrovského respektu, došlo zde k symbióze, jaká nebývá obvyklá, a toho jsme si velice vážili. Jiří Kout tento orchestr velice pozvedl, a kdyby mu to zdravotní stav umožnil, kdykoli tu bude vítán. Dohodli jsme se na změně jeho statutu na čestného šéfdirigenta, což nám umožnilo nastartovat proces hledání nového šéfdirigenta. To je ovšem velmi filigránská práce a politika na mezinárodní úrovni. Musí to být osobnost, která orchestr opět dále pozvedne, otevře mu dveře na některá zahraniční pódia, osobnost, jejíž jméno bude i dobrým mar-

ketingovým tahem. Ten člověk ale musí být volný pro nové angažmá a takových není mnoho. Takže je možné, dohodneme-li se už s někým, že na něj budeme muset čekat, než se uvolní jinde. Věřím ale, že během tohoto našeho „osmdesátkového“ roku jméno nového šéfdirigenta oznámíme.

Dobry dirigent dokáže využít potenciálu orchestru. A pro každý orchestr je důležitá autentičnost, když jej lze rozlišit po zvuku od jiných. Jaká by měla být „tvář“ FOKu?

Nejen podle zvuku, ale i podle programu a dalších atributů. FOK vždy býval svým výrazem „mladší“, svěžeji než třeba Česká filharmonie, snažíme se právě tyto jeho „geny“ obnovit. Jde nám o to, aby tvář orchestru byla opět mladá a nezaněitelná. Proto jsme nyní ve fázi, kdy omlazujeme okruh našich spolupracujících dirigentů, ale i sólistů. Mimochodem například i náš dramaturg Martin Rudovský je mladý člověk, který dokáže o hudbě mluvit poutavě, jako když čtete dobrou detektivku. A omlazení se snažíme dosáhnout i prostřednictvím dalších osobností, které se s orchestrem objevují.

Máte pocit, že se v posledních letech pražské publikum nějak proměnilo?

Říkalo se dlouho, že publikum je u nás konzervativní. Já ale myslím, že je to opakující se klíšé. Řekněme, že jeho část má skutečně ráda „to svoje“, tradiční. Ale nejen podle našich zkušeností v FOK, ale i podle

dalších pořadatelů a nově se rodících festivalů vidíme, že přichází nová generace publika, o které bych mohl říci všechno možné, ale určitě ne to, že jde o konzervativní publikum.

Vy se ale ve FOKu věnujete v jedné linii přímo mladým posluchačům, máte dokonce dětský hudební klub FÍK, který je prý velmi populární a nestačí v něm místa.

Nabízíme celý komplex programů pro děti, mládež, ale i rodiny s dětmi. Není to jen hudební klub FÍK pro ty nejmenší, ale i další projekty, v nichž jsme průvodcem mladým posluchačům. Patří to i k tradici, protože už v dobách minulých byl FOK pořadatelem největšího množství vzdělávacích koncertů pro děti a mládež.

Máte odněvadna i nové webové stránky, i to koresponduje s „omlazením“ osmdesátiletého FOKu?

Ano, prezentace na webu je velmi důležitá, máme na její novou podobu dobré ohlasy, ale stále ji vylepšujeme, není to ještě cílový stav. Podobně FOK změnil i celou svoji image, design, což je dalším mezikrokem k naší jubilejní sezoně a mělo by to korespondovat s tím, že jsme orchestr sice osmdesátiletý, ale duševně velmi mladý.

Každoročně si musíte znovu vybojovat podmínky u magistrátu hl. m. Prahy. Jaká je situace po celkem nedávné změně vedení města, změnil se nějak přístup k těmto otázkám?

Finanční situace města je určitě napjatá, ale náš zřizovatel nám pozorně naslouchá a vedeme diskusi, co je možné zlepšit. Krom toho vidím i osobní zaujetí pana primátora. Byl tu několikrát na koncertě, přišel orchestr dokonce pozdravit během zkoušky, a to jsou věci, které muzikanti velmi citlivě vnímají a jsou tomu rádi.

Máte tedy pocit, že v příští, 80. sezoně budete šéfovat spokojenému, „dobře nalaďenému“ orchestru?

Když jsem do pozice ředitele před rokem nastoupil, řekl jsem, že nemohu slíbit modré z nebe. Nicméně přislíbil jsem, že se budu snažit zajistit muzikantům klid na práci a maximální komunikaci se zřizovatelem. Myslím, že se to daří, byť na hodnocení je ještě brzy.

Jaký je podle vás typický návštěvník FOKu?

Jsou to lidé, kteří mají vybudovanou kariéru, děti už mají z domu a oni si chtějí v životě užít krásné chvíle s kulturou. Kromě koncertů chodí zcela jistě i na výstavy, čtou knihy... Ovšem dnešní padesátníci i šedesátníci, nejčastější návštěvníci našich koncertů, jsou v podstatě mladí lidé a žijí jinak, než dřívější generace. A do naší koncertní síně se vrací – třeba i s vnoučaty, tehdy, když už to někdy v životě zažili. Ke klasické hudbě je nutné cestu budovat, někdy i docela dlouho. A muzikanti FOKu tu cestu pro své pražské publikum budují jistě rádi.

Martina Fialková

Nejstarší stromy metropole

Ve Škodově paláci probíhá výstava, která vás seznámí s památnými stromy Prahy. Najdete na ní desítky fotografií věkových stromů v různých ročních obdobích. Ty nejstarší pamatují dokonce vládu Jiřího z Poděbrad. V průběhu výstavy získáte mnoho tipů na procházky, kam se za stromy vydat. Kdo rád jezdí na kole, může využít i pět doporučených cyklistických tras, které dohromady propojují více než 130 památných stromů.

U vybraných pozoruhodných jedinců byly přímo v terénu instalovány informační tabule, které pojednávají o jejich historii. Výstava vám odpoví, kde tyto tabule můžete najít. Návštěvou objevíte i tajemství nejstaršího a

nejmohutnějšího památného stromu Prahy. Je jím bezpochyby Beethovenův platan u Velkopřevorského paláce na Malé Straně. Do zákaznického centra Opencard v Jungmannově ulici (29/35), kde je výstava umístěna až do 30. června 2014, se můžete přijít podívat každý všední den v následujících časech: po, st 8–20 hod., út, čt 8–18 hod., pá 8–15:30 hod. Vstup na výstavu je volný.

Výstavu připravil dendrolog Aleš Rudl ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy a Botanickou zahradou Praha.

Více na: www.prazskestromy.cz.

Na obrázku Beethovenův platan (foto Aleš Rudl)

Ukázková hodina zdarma

Tenisová škola Talent zve všechny holky a kluky na **ukázkovou hodinu zdarma**.

Na této hodině máte možnost nahlédnout pod pokličku toho, jak skupinový kurz probíhá. Termíny je možné si individuálně domluvit mailem nebo telefonicky.

Při tréninku se děti učí motorickým dovednostem, tenisové údery, kontroly míče dále pak umění fair-play, vytrvalosti a soustředěnosti. Tenis podporuje rozvoj dítěte, jeho pohybové, ale i psychické schopnosti.

Tím nejlepším co můžeme dětem dát, je pohyb a pokud vaše dítě není na kolektivní sporty, tenis je ideální alternativou.

Informace získáte na www.talent.cz, www.e-tabory.cz nebo na tel: 224 815 871, 603 527 172 –PR–

Soutěž Listů Prahy 1 o knihu: Deset žen Marcely Serranové

Správné odpovědi na soutěžní otázky z únorového čísla:

- 1) Křestní jméno terapeutky je **Nataša**.
- 2) Knihu přeložila **Jana Lišková**.
- 3) Deset žen je autorčina **první kniha** v češtině.

Správné odpověděli a knihu získali: **Jitka Řezníčková, Petr Vaněček, Roman Poláček**

Březen v OC Letňany potvrzuje: Není knihy bez autora

Březen v Obchodním centru Letňany patří knihám a četbě. Po celý měsíc zde budou probíhat besedy, autorská čtení a hlavně autogramiády s významnými osobnostmi z řad spisovatelů, režisérů, cestovatelů a dalších zajímavých hostů. Svou účast potvrdili například Michal Viewegh, Vladimír Páral, Josef Formánek, Jiří Menzel, Milan Lasica či Marie Poledňáková a mnoho dalších. Akcí Březen plný hvězd chce OC Letňany podpořit fenomén čtení. Nebude chybět ani doprovodný program v podobě veřejné knihovny, módní přehlídky i výstavy. Lákovou kulturní vložkou bude také koncert skupiny Chinaski, která zde zároveň představí svou knihu vydanou u příležitosti dvaceti let existence kapely.

OC Letňany nejsou jen obchody plné zboží, kavárny nebo hypermarket. Centrum

přináší návštěvníkům také inspiraci, zábavu a odpočinek. Klade tak důraz na zkuřturní komerčního prostoru. „**Festival knihy**“ v OC Letňany odstartuje hned 1. březnem a bude pokračovat po celý měsíc o víkendech i ve všední dny v **prostoru u fontány**.

Pro návštěvníky Obchodního centra Letňany se chystá také **veřejná knihovna s čítárnou**, kam zájemci mohou nosit knihy, které doma již nechťejí a naopak si mohou nějaký knižní skvost odnést. O obsah veřejné knihovny se postará vydavatelství Mladá fronta. Chybět nebude ani doprovodná soutěž nejen o knižní ceny, ale např. o automobil s plnou nádrží na celý víkend, knihovnu od KIKÁ nebo čtečku knih od DATART.

Program a více informací na: www.ocletnany.cz

–PR–

VÝLOV AUTOGRAMŮ

6.3. **CHINASKI**
11.3. **VIEWEGH**
14.3. **MENZEL**
28.3. **FORMÁNEK**
a mnoho dalších

Březen plný hvězd

Program a více informací na:
www.ocletnany.cz

Biostyl 2014

9. veletrh biopotravin a biokosmetiky a 9. veletrh zdravé výživy a zdravého životního stylu se koná 11. – 13. 4. 2014 na pražském Výstavišti v Holešovicích.

Festival Evolution není klasickým veletrhem, jsou to především tři dny doslova nabité programem, ve kterém každoročně vystupuje celá řada mezinárodně uznávaných osobností. Festival vyrostl z pěti veletrhů, jejichž vzájemné propojení uspokojí všechny, kteří dbají o své zdraví, chtějí se dozvědět něco o sobě a rozvoji své osobnosti, chtějí načerpat nové poznatky z oblasti zdravé výživy a biozemědělství nebo nahlédnout do sfér mimo každodenní realitu.

Obě sekce, prezentační i programová, jsou neoddělitelné a vzájemně se podporují – o čem se v rámci programu bude mluvit, to je možné si rovnou vyzkoušet, osahat, ochutnat nebo si přivonět. Každý rok se snažíme nabídnout návštěvníkům něco nového, dát prostor inovativním pohledům na tradiční přístupy a diskutovat aktuální témata a otázky, aby si návštěvníci mohli odnést praktické tipy, nápady, inspiraci i konkrétní výrobky. Festival Evolution propojuje pět samostatných sekcí: BIOSTYL, ZDRAVÍ, ECOWORLD, ALTERNATIVA, INSPIRACE. Biostyl je věnován certifikovaným bioproduktům. Zdraví přináší novinky z oblasti zdravých potravin a přírodních produktů. Inspirace představuje nové trendy v oboru osobnostního rozvoje. Ecoworld prezentuje ekologicky šetrné výrobky a služby. Alternativa se zaměřuje na sféru duchovní.

Více informací na www.festivalevolution.cz

–PR–

Hovory o historií

Jeden se může stát čarodějnici, aniž by věděl jak. Stačí třeba jedna povedená sousečka, které bůh ví proč ležíte v žaludku, a čarodějnice je na světě. Dnes z toho může být sousedský spor, kdysi dávno by vás upálili. Anebo možná ne? Otázka je, co je utkvělá historická mýlka, co fakt, co třeba filmová fikce? Všichni jistě máme v paměti Vávrovo Kladivo na čarodějnice nebo přinejmenším dramatickou zápletku z Angeli-ky, která v čarodějnickém procesu na čas ztratila svého zjiženého prince. Leč jak to s těmi čarodějnicemi doopravdy bylo? Upalovala je církev nebo ne? Upalovaly se vůbec čarodějnice v Čechách? Většinou si myslíme, že ano, ale zase na druhou stranu už dobře víme, že všechno je jinak? Je tedy

možné, že se všichni ohledně čarodějnic mýlíme. Chcete – li vědět, jak tomu doopravdy bylo na našem území i jinde, zajímá – li vás, zda se třeba čarodějnice neupalují i dnes (vyjma těch dubnových, symbolických), přijďte si poslechnout odborníka na slovo vzatého. Na pravidelných historických setkáních Jitka Neradová a Michaela Šédová představí doktora Petra Kreuze, držitele Rakouského čestného kříže za vědu a umění (Österreichisches Ehrenkreuz für Wissenschaft und Kunst), který se chopí našeho čarodějného tématu.

Dějiny čarodějnických procesů – 26. 3. 2014 v Hudební kavárně Daďap v 19 hodin, kavárna Daďap, K Žižkovu 495/8, Praha 9 (křižovatka Harfa).

Bio Bachovky – jedinečný koncept pro harmonii těla, myslí a duše

Bachova terapie (název dle zakladatele Doktora Edwarda Bacha) je – zjednodušeně řečeno – ladění emocí. Bachova terapie je jednoduchou, šetrnou a přirozenou metodou léčení a je založená na principu 38 léčivých esencí z divokých rostlin, stromů a keřů, které pomáhají v boji s negativními emocemi. Esence se užívají jak vnitřně, tak zevně, aby byly do terapie zapojeny všechny naše smysly, které mají vliv na naše emoce – na náš celkový zdravotní stav.

V případech, že známe svoji fyzickou nemoc, je správný výběr esencí vhodně konzultovat s odbornou terapeutkou. Jestliže jsme již schopni rozpoznat své negativní emoce, můžeme si vybrat a namíchat ze základních esencí nebo si koupit hotovou kombinovanou esenci. Esence k přímému užití: **Komunikace – Koncentrace – Sebedůvěra – Hněv – Rozhodnost – Závislost – Deprese – Energie – Pro ženy – Sebepoznání – Pohlavní touha – Strach – Senior – Spánek – Stres – První pomoc – Dospívání – Štíhlá linie – Detox – Menopauza – Cestování – Stop-smoke.** Příprava esencí je velice odborný proces v souladu s přírodou. Výluhy se získávají z rostlin sebraných za plného květu a bezmračného dne na místech kontrolovaných ECOCERTem.

Nejkrásnějšími květy vybraných rostlin se pokryje hladina pramenité vody v misce z křišťálového skla a to vše bez dotyku rukou (např. pomocí větviček stejné rostliny). Počká se, až květy povadnou a předají svoji pozitivní sílu vodě v misce. Poté se povadlé květy opět bez dotyku rukou vjmou a získaný roztok se přefiltruje. Nakonec v poměru 1 : 1 se doleje bio koňakem. Výhradním dovozce Bio Bachovek u nás je společnost AMC Ratio. Provozuje ve Vlašské ulici 15, Praha 1 prodejnu a showroom, kde se vám budou velmi ochotně věnovat a rádi vám představí Bachovy produkty. Můžete se objednat i na antistresovou masáž, masáž zad, manuální lymfodrenáž, psychokineziologii nebo si zacvičit jógu či pilates, cvičení se zde koná pravidelně. V příjemném prostředí si nabízené produkty můžete v klidu prohlédnout a vyzkoušet, poradit s terapeutkou, přečíst si podrobnější popis nebo začíst se do knihy o Bachově terapii. Zajímavá je i nabídka kosmetiky a Bachových parfémů či toaletních vod ve třech svěžích podobách. Nejen že krásné a příjemně voní, ale uvolňují i pocity důvěry, jistoty či zbaví stresu apod. Výborná je i celá řada produktů tzv. Urgency (první pomoc) – účinný pomocník při strachu, vypjatých situacích, náhlé bolesti hlavy, drobném poranění atd. Interiérové parfémy obsahují bio esenciální oleje a výluhy z Bachových květů. Novinkou je hormonální jógová terapie pro ženy a hormonální jóga pro diabetiky. Bio Bachovky se dají koupit přímo ve Vlašské ulici 15 nebo ve vybraných kosmetických salonech a nově ve všech lékárnách ČR. **Více na www.bio-bachovky.cz**

PLACENÁ INZERCE

Jistab
STK HOROMĚŘICE
tel./fax: 220 970 080
tel./fax: 220 971 504
Po–Pá 6.15 – 18.00
So 8.00 – 12.00
BEZ OBJEDNÁNÍ
www.jistab.cz

NOVĚ OTEVŘENO
STK EMISE
Horoměřice, PRAHA-ZÁPAD, Suchbátův 682

AUTO KELLY AUTOSERVIS
PNEUSERVIS A ČERPACÍ STANICE
MOTOCYKLY, OSOBNÍ A NÁKLADNÍ AUTA, AUTOBUSY, TRAKTORY
IDV – dovozy, přestavby
www.abhcar.cz

Na LYŽE z PRAHY SKIBUSEM!

Neunavujte se řízením auta a nechte se pohodlně dovézt až pod sjezdovku od nás! Po celou zimní sezónu odjíždějí pravidelné linky autobusů z Prahy do skiareálů Herlíkovice, Šachty – Vysoké nad Jizerou a Kamenec – Jablonec nad Jizerou.

Rezervujte si místo na infolince **737 222 456** nebo ONLINE www.snowhill.cz.

Co je důležité, nemusíte nic platit předem!

Z Prahy vyjíždí naše skibusy z Černého Mostu ze zastávky v Chlumecké ul. – přímo u vstupu do stanice metra Černý Most (www.snowhill.cz/skibusy/mapa)

PRAHA ČERNÝ MOST – HERLÍKOVICE

Denní lyžování:	pondělí – neděle	odjezd 6.35	příjezd zpět 18.05
Večerní lyžování:	středa a sobota	odjezd 16.10	příjezd zpět 23.05
Víkendová dopolední linka:	sobota a neděle	odjezd 8.00	příjezd zpět 18.05

PRAHA ČERNÝ MOST – ŠACHTY / KAMENEC

Denní lyžování:	pouze sobota	odjezd 6.35	příjezd zpět 17.50
-----------------	--------------	-------------	--------------------

Více na infolince 737 222 456 a www.snowhill.cz.
Držitelé karty ISIC jedou do Herlíkovic za 560 Kč

–PR–

Umění a Stín

Kurátory Edith Jeřábková a Dominik Lang připravili výstavu, která je k vidění v prostorách Českého centra Praha a v Galerii NoD již od února letošního roku. Představuje umění studentů vídeňské a dvou pražských vysokých uměleckých škol. Rozsáhlý projekt vznikl ve spolupráci Českých center, Akademie výtvarných umění v Praze, Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze a Akademie výtvarných umění ve Vídni. Přináší tedy možnost zajímavého srovnání.

Přehlídka se sestává ze dvou částí. První s názvem UMĚNÍ se v Českém centru Praha zaměřuje na prostorové formy (do 23. 3.). Naopak díla plovoucí po zdech jako STÍN jsou základem instalace v galerii NoD (už jen do 17. 3.). Každá z přehlídek představí díla studentů trojice spolupracujících vysokých škol. Diváká zavedou do různých krajů modernity, ať už toto zaklínadlo znamená Atény, venkov, velká a malá gesta, pohledy na architekturu, suvenýry do kapsy a na poličky, memorabilia, zahlédnuté motivy, nalezená pojmenování, jejich rozkládání a přeskládání, z východu na západ a ze západu na východ.

Spolu s prezentací tvorby českých a rakouských umělců konaných v prostorách Českého centra Praha i Galerie NoD probíhá paralelně výstava ve vídeňské Windows Gallery.

Mař

Zámek Benátky nad Jizerou

Za památkami Středočeského kraje IX.

V krajském kole soutěže Památka roku 2013 zvítězil za Středočeský kraj zámek Benátky nad Jizerou

Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska uspořádalo ve spolupráci s Národním památkovým ústavem a Ústavem územního rozvoje soutěž o nejlepší projekt a realizaci obnovy nemovité kulturní památky, budovy nebo souboru staveb.

Do celostátního kola postoupil za Středočeský kraj areál zámku v Benátkách nad Jizerou. Zámek, postavený v 16. století na místě středověkého kláštera cyriaků, prošel náročnými úpravami na konci 16. století. V období raného baroka byl rozšířen a výrazně upraven koncem 18. století. V majetku obce je zámecký areál již od první poloviny 20. století. V 90. letech 20. století byla zahájena náročná obnova a postupně, prakticky až do současnosti, docházelo k opravám dalších budov v areálu – zámec-kého kostela Narození Panny Marie, altánu a kašny. Nezapomnělo se ani na zámecký park, vytvořilo se také lapidárium barokních soch. Pod střechou zámku našel své sídlo nejenom Městský úřad, ale i dvě muzea. Obnova zámec-kého areálu byla realizována kvalitně také díky velkému zájmu a zodpovědnému přístupu představitelů města a dodržely se stanovené památkové zásady.

Krajský titul Památka roku 2013, udělený zámku v Benátkách nad Jizerou, je oceněním dlouhodobého úsilí a nasazení odborných pracovníků NPÚ ÚOP středních Čech v Praze při obnově této významné památky. Odborný památkový dohled za středočeské odborné pracoviště NPÚ zde

Benátky nad Jizerou, zámek, západní křídlo s figurální výzdobou (foto V. Razim)

prováděla především Ing. arch. Eva Vyletová, na restaurování dohlížela Mgr. Ludmila Maděrová a na obnovu zámec-kého parku Ing. Růžena Bočková.

Navštívte zámek, kde vám v muzeu kromě regionální historie připomenou pobyt Tychona de Brahe i Bedřicha Smetany, vyzkoušíte si okovat koně, obléci se do rytířských brnění a v muzeu hraček se můžete pokochat sbírkou panenek, pokojíčků, šicích strojků, autíček, ale i pravěkých zvířat na klíček.

DR, OK

Halštat – doba želená Jak se Praha oblékala

Evropa žije v pravěku na rafích času je 800–400 let před naším letopočtem. Bronz je stále na výsluní obliby, ale věk železa se ohlašuje nenápadným klepotem, a není daleko doba, kdy bude říčet zbraněmi. Nový kov není pastvou pro oči, ale má přednost v síle, pevnosti, trvanlivosti. Odkud železo přišlo? Zdá se, že plamenné výhně se zrodily v zemi Chetitů, odtud se dostaly přes Kavkaz a stepi nad Černým mořem spletitými cestami do srdce Evropy.

Nástup doby železné je vymezen pojmem podle města Hallstattu v Horním Rakousku, kde v hoře 1000 m n. mořem odkryli archeologové nejstarší solný důl a v něm báječné poklady předmětů z bronzů a železa. To se jim to jásalo, když díky soli objevili i tkaniny uchované tu 2 500 let, ještě se stopami původního zabarvení na modro, červeně a olivovo-zeleno. Hornické oděvy dokonce se svačky devětsílu, převázaných lýčím, vlastně jakési osobní pravěké lékárníčky! Nalézali hornické nářadí, ale i čapky podšité kožešinou. Na úpatí solné hory čekaly žárové hroby s přepychovou výbavou dýk, mečů a vzácných kultovních předmětů. Halštatské železo bylo drahé a užívalo se

ho „jako šafrán“.

A oblečení? Jen počáteční vývoj zbroje dává představu, k čemu šel zájem doby. Významní bojovníci toho času nosili kožené, pracně zhotovené přilby s železnými přívěsky, náprsní límce posítené bronzovými plíšky a také závesné železné amulety k ochraně bojovníka. V Čechách se vzácně

nálezů spinadel oděvů, pravěkých jehlic a spon se železnými přívěsky nalézaly na různých místech (Turnov, Mšené, Slaný). Zato světově proslulou se stala Býčí skála na území Moravského krasu, bohaté naleziště objevené vlastně náhodou díky nálezu dvou studentů na výletě do skal. Pravěká drobná plastika bronzovo-železného býčka otevřela výzkum vedený dr. Wanklem. Roku 1872 bylo nalezeno v rozsáhlé jeskyni hromadné pohřebiště, jakýsi „horor pravěku“. V 5. století se tu odehrával krvavý drama s mnoha lidskými obětmi. Hruzný nález násilím porušených, převážně ženských koster, doprovázely bohaté obětní dary, bronzové a zlaté šperky. A co víc, byla tu odkryta dokonale vybavená kovářská dílna s nářadím a výhní s kusy roztaveného surového železa. Objev nejstarší kovářny ve střední Evropě a typ rituálního pohřbu doby Halštatu, nikde jinde nenalezený, učinil z Býčí skály prehistorickou a archeologickou raritou nejvyšší velikosti. Nadcházející doba kultury bylanského a laténského halštatu je ale už ve znamení příštích keltských etnik na našem území.

Alena Hoblová (kresba autorky)

7. pokračování

RT Real-Treuhand
Reality & Development

PRO KLIENTY NAŠÍ BANKY HLEDÁME KE KOUPI BYTY NA PRAZE 1

Radim Grulich
grulich@rt-reality.cz

+420 731 125 516
www.rt-reality.cz

ÚKLID BYTOVÝCH DOMŮ
Vyzkoušejte si nás po dobu **JEDNOHO MĚSÍCE ZDARMA**
MNOHO DOBRÝCH REFERENCÍ
Mobil: 602 944 162, E-mail: info@akuklid.cz
www.akuklid.cz
Všecké úklidové práce Správa a údržba nemovitostí
Zahradnické práce

BEZPEČNOSTNÍ DVEŘE NEXT
BEZPEČNÝ DOMOV ZAČÍNÁ DVEŘMI!

MONTÁŽ DVEŘÍ ZDARMA
Akce platí do 31. 3. 2014 při objednání spolu s dveřmi.

Next
BEZPEČNOSTNÍ DVEŘE

Pobřežní 8, Praha 8 (Florenc) | 777 335 878 | www.next.cz

Americký filmař Martin Scorsese

DVD

Martin Scorsese jeden z nejvýznamnějších amerických filmařů. Za své filmy získal celou řadu nejrůznějších cenění. Mezi filmy, které mu získaly zaslouženou pozornost, patří mimo jiné *Špinavé ulice* (Mean Streets, 1973), *Zuřící býk* (Raging Bull, 1980), či *Mafiáni* (Good Fellas, 1990), a také zatím poslední film *Vlk z Wall Street* (The Wolf of Wall Street, 2013).

Príslušník generace tzv. Nového Hollywoodu ze 70. let minulého století italsko-americký režisér, scenárista, producent, a také herec Martin Scorsese (nar. 17. listopadu 1942) se původně chtěl stát knězem. Nakonec ale vyhrála jeho láska k filmovému umění a Scorsese vystudoval filmová studia na newyorské univerzitě. Již jeho první celovečerní černobílý film *Kdo to klepe na moje dveře?* (Who's That Knocking At My Door? 1967) následovaný snímký *Street Scenes* (1970) a *Boxcar Berta* (1972) daly tušit, že se zde rodí příští filmový velkán. To potvrdil následující, již výše zmíněný film *Špinavé ulice*, který byl oceněn jak diváky, tak filmovou kritikou. Tyto filmy již obsahovaly některé prvky pro Martina Scorsese později typické prvky. Z hlediska příběhu jde o téma hříchu a spásy, hledání vykoupení ze světa zločinu a nepravosti či postupné hroucení hrdinou vybudovaného světa. Hlavním hrdinou často bývá více méně nepřiprůso-bivý muž v pochybnostech, pohybující se na hraně zákona a ovládaný emocemi, které postupně nedokáže vůbec zvládnout. Jako režisér má vynikající cit pro vystžení atmosféry a výběr hudby, skvěle také pracuje s pohybem kamery a způsobem střihu. O jeho zájmu o hudbu ostatně svědčí i pro-

dukce šestidílného cyklu *The Blues* (2003), jehož jeden díl *Feel like going Home* (2003) také sám režíroval a dokumentární film *No Direction Home* (2005), věnovaný hudební legendě Bobu Dylanovi. Mezi Scorseseho významné filmy patří vedle již uvedených například kultovní *Taxikář* (1976, Robert de Niro v hlavní roli), kontroverzní *Poslední pokušení Krista* (1988), který se stal celosvětově úspěšný a další kultovní filmy *Mafiáni* (1990), *Casino* (1995) a *Kundum* (1997). Komerčně velmi úspěšné filmy *Gangy New Yorku* (2002) a životopisný *Letec* (2004) jsou příkladem jistého příklonu režiséra ke stylu hollywoodských velkofilmů. Scorsese také natočil výborný a kritikou oceněný dobrodružný 3D film *Hugo a jeho velký objev* (2011).

Martin Scorsese získal za své dílo celou řadu významných ocenění na důležitých filmových festivalech. Ač byla celá řada jeho filmů oceněna různými *Oscary*, jemu osobně se ale „zlatá soška“ až do roku 2007 vyhýbala. Získal ji až za režii filmu *Skrytá identita* (The Departed, 2006) – film sám získal ještě tři *Oscary* – za nejlepší film, střih a adaptovaný scénář. Většina snímků M. Scorsese je přístupná na nosičích s českou podporou.

R. R.

Miloň Novotný – Londýn 60. let

V Leica Gallery Prague, ve Školské ulici 28, můžete vidět až do 11. dubna výjimečnou výstavu fotografií Miloně Novotného, průkopníka a dnes již nesporného klasika české humanisticky orientované fotografie 20. století.

Proslavil se svojí knihou *Londýn*, která vyšla v roce 1968 díky uvolněné atmosféře pražského jara. Fotografie zahrnuté do tohoto projektu byly poprvé vystaveny až v roce 2002 u příležitosti desátého výročí autorova úmrtí. Výstava se bohužel stala záhy po svém otevření obětí srpnových povodní a musela být předčasně ukončena. Leica Gallery Prague tak představuje tento legendární soubor v obnovené premiéře.

Byl fotografickým básníkem všedního dne a měl neuvěřitelnou schopnost vidět ve zdánlivě banálních výjevech hluboké lidské obsahy. Pocházel z moravské venkovské rodiny, byl naprostý fotografický samouk a jeho tvůrčí vývoj tak naštěstí neovlivnilo žádné umělecké vzdělání. V roce 1956 se vypravil do Prahy za Josefem Sudkem, aby ho požádal o výběr fotografií pro svoji první výstavu v Olomouci. Mezi oběma fotografy s věkovým rozdílem téměř dvou generací se vyvinulo celoživotní přátelství. Rok poté se M. Novotný přestěhoval natrvalo do Prahy. Spolupracoval například s týdeníkem Kultura a Divadelními novinami a fotografoval pro divadlo, především pro Činoherní klub. S nástupem normalizace se ocitl na černé listině, jeho snímky zmizely ze stránek novin a časopisů a ztratil možnost fotografovat i pro divadlo. Živil se portrétováním hudebníků pro Svaz československých skladatelů, což jeho tvůrčí ambice zdaleka nenaplnňovalo. Po listopadu 1989 se znovu začal rozjíždět po světě. Oslavil šedesátku a zdálo se, že rozmach jeho fotografického potenciálu už nemůže nic zbrzdit. Bylo mu ale dopřáno jen dva a půl roku života, ale i jeho poslední snímky dokazují, že renomé jednoho z nejlepších českých fotografů si udržel až do smrti.

Houses of Parliament, Londýn, 1966 © Miloň Novotný

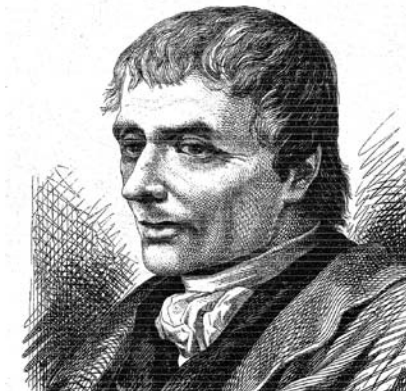
Jan Antonín Koželuh (1738–1814)

Český hudební skladatel a varhaník, jehož 200. výročí úmrtí si letos připomínáme, patřil k nejuznávanějším tvůrcům pražského hudebního života, díky činnosti kompoziční i pedagogické.

Narozen ve Velvarech, studoval na jezuit-ském gymnáziu v Březnici a v Praze, kde byl žákem varhaníka Jana Segeru. V letech 1764 – 66 rozšířil své vzdělání studiem kompozice opery ve Vídni.

Po návratu se stal ředitelem kůru u Křižovníků s červenou hvězdou, od roku 1784 až do své smrti zastával místo koncertního mistra, posléze kapelníka, v katedrále sv. Víta. Současně působí po 40 let jako varhaník strahovského kláštera. Autor mší, oratorií, litanií, kantát a oper, tvořil jak skladby duchovní, tak světské. K nejnámějším operám patří *Alexandr v Indii* (1769) a *Démofontes* (1772). Byl nejen vyhledávaným komponistou, ale i pedagogem velké prozíravosti a intuice.

Ne náhodou rozeznal hudební vlohy u svého o deset let mladšího bratrance stejného jména, Jana Antonína Koželuha (1747–1818), příštího, také významného skladatele. Vedl jeho první krůčky, učil jej lásku k hudbě, která mu otevřela i císařský dvůr arcivévodkyně Marie Alžběty, dcery Marie Terezie. Pobyl dlouhá léta ve Vídni, kde vytvořil velkolepé dílo baletní a klavírní hudby, znám a oceňován v Evropě pod křestním jménem Leopold, které si změnil na počest císaře Leopolda II. K jeho korunovaci českým králem v katedrále sv. Víta složil slavnostní kantátu uvedenou dne 6. září 1791, zvláštní shodou v roce úmrtí

W. A. Mozarta. Je víc než jisté, že pod taktovkou svého bratrance Jana Antonína.

Jan Antonín Koželuh, tak jako ostatní geniové české hudby, nese v sobě melodiku této země. Zaposloucháme-li se do jeho skladeb, ozvou se líbezná tóny něčeho úchvatného, co nás zaplaví něžnou až milostnou krásou, která smiřuje, tiší všechny bolesti. Velký skladatel zemřel v Praze 3. února 1814. Jeho dílo zůstává zachováno, bezpečně uloženo v rukopisech v našich hudebních archivech, připraveno probudit zájem a obdiv odborníků i nadšení široké hudební veřejnosti.

Po dvousetech letech od úmrtí velkého tvůrce, by to byl čin více jak záslužný.

Alena Hoblová ak. malířka

Jeden svět opět přiblíží vzdálené problémy

Dokumentární festival Jeden svět se letos už pošestnácté trefuje do nejaktuálnějších světových událostí uplynulé doby a současných fenoménů. Letos na první pohled upoutává zajímavým vizuálem, který není jen pouhou reklamou – donutí nás se zamyslet: „Hledám ji.“ – „Střídám je.“ – „Vzala mi tátu.“ Strohé výroky portrétovaných osob na plakátech hovoří o práci. Ta je právě tím ústředním tématem, které spojuje jak festivalové filmy, tak jejich diváky.

Milena Jesenská

Milena Jesenská – pražská spisovatelka, novinářka, překladatelka, jedna z nejpodivuhodnějších českých žen své doby. Narodila se 10. 8. 1896 v Praze 10, do rodiny pražského univerzitního profesora působícího na Karlově univerzitě a stomatologa Jana Jesenského a jeho ženy Mileny. Matka zemřela, když Mileně bylo šestnáct let a ta zůstala sama se svým otcem.

Milena Jesenka vystudovala vyšší dívčí školu a na přání otce začala také studovat medicínu. Ale nedostudovala ji. Po první světové válce působila ve Vídni. Zde se jejím prvním manželem stal o deset let starší židovský spisovatel Ernest Pollak, a to navzdory nesouhlasu otce. Manželství trvalo jen velmi krátce a poté se Jesenská vrátila zpět do Prahy. Jako redaktorka nastoupila do redakce Národních listů, přispívala rovněž do Lidových novin, Tribuny a magazínu Pestré listy a brzy si vybudovala pověst skvělé novinářky. Z této doby se datují dva soubory fejetonů – *Cesta k jednoduchosti* (1926) a *Člověk dělá šaty* (1927). Psala o módě, o ženských záležitostech a životním stylu všeobecně. Vyhledávala společnost mladých židovských intelektuálů Maxe Broda, Franze Werfela, Egona Erwina Kische a dalších. Kavárna „Arco“ byla svědkem mnoha těchto schůzek.

V roce 1919 si začala dopisovat s Franzem Kafkou. Oslavila jej, zda může přeložit do češtiny jeho povídku *Topič* a později další díla – *Proces*, *Rozjímání* a *Ortel*. Tato vzájemná korespondence, naplněná silným vztahem jen v dopisech, až na dvě osobní setkání, byla vydána i knižně a je

známa jako *Dopisy Mileně*. Franz Kafka umírá roku 1924. Podruhé se Milena Jesenská vdala za avantgardního architekta Jaromíra Krejčara a opustila zaměstnání. V tomto manželství se jí narodila dcera Jana, ale jelikož si přála syna, po celý svůj život jí říkala Honzo. Až v roce 1937 začíná znovu pracovat, a to v Peroutkově *Přítomnosti*. K nejlepším a nejzajímavějším reportážím patří ty, které Jesenská se svou znalostí a vztahem k německému a židovskému prostředí psala v době kolem mnichovských událostí. Po připojení Čech a Moravy k třetí říši začala aktivně bojovat proti fašismu, mimo jiné převáděla Židy přes hranice do Polska. Pomáhala ukrývat hledané židovské přátele, sama pak byla gestapem v roce 1939 zatčena a z věznice na Pankráci byla internována na konci léta 1940 do koncentračního tábora v Ravensbrücku, kde 17. 5. 1944 zemřela.

Knihy o Mileně vycházejí v mnoha jazycích, nejnámější kromě Kafkových Dopisů je vzpomínková kniha *Kafkova přítelkyně Milena* od Margarete Buberové-Neumannové, německé novinářky, se kterou se Jesenská seznámila v Ravensbrücku. Díky tomu vstoupila do evropského kulturního

povědomí. Její vlastní tvorba dosáhla v poválečném období skutečně zaslouženého uznání až po roce 1989, kdy se probudil zájem o tuto statečnou ženu a její těžký osud spojený se slavným meziválečným obdobím pražského česko-německého kulturního prostředí.

Zvláštní komise jeruzalémského Památníku hrdinů a mučedníků holokaustu jí udělila in memoriam 4. dubna 1994 řád Spravedlivá mezi národy. V roce 1996 jí byl in memoriam propůjčen Řád T. G. Masaryka II. třídy.

VM

Umělec jara

Čekání na jaro si lze zpříjemnit třeba skladbami Antonia Vivaldiho. Člověk ani nemusí být hudební znalec, a přesto Vivaldiho zná. Nebo má alespoň ten dojem. Často se totiž motivy z jeho Čtvera ročních období linou z mobilních telefonů, kde jsou nastaveny jako vyzvánění. To pak ctitelům Italova díla nezbyvá, než tiše trpět. Zcela jistě ani sám zrzavý mistr netušil, kam až se jeho hudební motivy propracují. Ovšem v koncertních síních či na kvalitním CD si Vivaldiho vychutnáte přeci jenom lépe.

Procházíte-li se po Malostranském náměstí, narážte i na Morzinský palác. V něm můžete obdivovat vrcholné baroko mistra Santiniho. Jak souvisí s Vivaldim? Oba zahraniční géniové, hudební i architektovní, vlastně pracovali pro jednoho českého zaměstnavatele.

Santini zde tvořil na zakázku pro Václava Morziniho, kterému zase Vivaldi věnoval svoje Čtvero ročních období. Soudě podle viditelných výsledků těchto darů musel mít hrabě Morzini životní štěstí, (nebo možná jen hodně peněz), když se kolem něho pohybovali tito světoví umělci a ještě měli potřebu pro něho pracovat. Jejich pohnutky ani životní osud Morziniho sledovat nebudeme, nás zajímá Antonio Vivaldi, kněz i skladatel, geniální houslista i charismatický kazatel, skvělý učitel i šikovný spisovatel, respektive libretista. Jeho životní realita musela být ještě pestřejší, leč plno detailů zůstává zapomenuto. Ba dokonce bylo určitou dobu zapomenuto i jeho dílo, skoro dvě stě let v Evropě žádné jeho jásavé melodie nezněly. Autor zmizel z kolektivní paměti, nějak se nehodil do krámu. Naštěstí dnes už tomu tak není, a tak se milovníci hudby mohou radovat z takřka osmi set skladeb, u kterých jsme si jisti Vivaldiho autorstvím. Jisti si můžeme být i datem jeho narození, které připadlo na den, kdy v Benátkách řádilo velké zemětřesení, během něhož

manželka holiče Vivaldiho přivedla na svět synka Antonia, který po svém otci zdědil nejen zrzavé vlasy, ale i hudební nadání. Stalo se 4. března 1678, tedy v době vrcholícího baroka, které si na hudbu ve všech jejích podobách opravdu potrpělo. Malý zrzek Vivaldi byl ale řečeno dnešní terminologií spíš člověk renesanční, tedy jedinec, který toho zvládl tolik, co v průměru stihnou tak tři až čtyři běžní lidé. Antonio vystudoval hudbu, ale krom toho i teologii, muziku nejen skládal, ale i provozoval, stejně jako kazatelství. Mimo to učil, psal, cestoval a věnoval se sirotkům. Díky jeho skladbám mohly na podiu vystupovat i ženy. Pravda, tehdy jen jeptišky, které Antonio cvičil ve svém prestižním souboru, ale i tak jde o velký genderový krok vpřed, který znovu těžce objevuje až dvacáté století. Zmizel z obecného povědomí stejně jako Vivaldiho dílo. Naštěstí znovu objeveného, takže i dnešní umělkyně mohou interpretovat jeho hudbu, o které s láskou tvrdí, že je něžná, hravá a veselá. Antonio sám se ve finále musel vzdát i svého kazatelství, které mu zkazil zúžený hrtan a následně astma. O to víc se upjal na svoji hudební kariéru, která mu sice vynesla na určitou dobu velkou slávu, ba i rytiřství, ale na konec se od něj všichni odvrátili. Vivaldiho kouzlo jakoby začalo uvadat, přišel generační střet a pohrdavé označení jeho hudby jako nemoderní

zasadilo jeho stárnoucímu egu velmi citelnou ránu. Navíc se rychle rozplynuly i celoživotní úspory, a když ani rozprodávající partitury na živobytí nestačilo, Vivaldi byl na dně. Proto si sbalil kufry, housle, zbývající partitury a odcestoval do Vídně, kde doufal žít z přízně hudbymilovného císaře Karla VI. Otec budoucí císařovny Marie Terezie by se Vivaldiho mecenášem s radostí stal, leč osud tomu nechtěl. Karel poměrně nečekaně zemřel. Tim zůstal Antonio Vivaldi zcela bez prostředků a asi i proto velmi brzy svého panovníka na onen svět následoval. Hrob geniálního Itala lze tedy navštívit ve Vídni. Zejména letos, v roce víc než kdy jindy zasvěceném hudbě, je zajímavé si připomenout, že se narodil před 336 lety, právě v březnu, konkrétně čtvrtého. A my v Praze můžeme spokojeně konstatovat, že i u nás několik let spokojeně žil a tvořil.

JN

PLACENÁ INZERCE

19.

POŘADÁ NÁRODNÍ DŮM NA VINOHRADECH
A MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

REPREZENTAČNÍ PLES
NA VINOHRADECH

4. 4. 2014 od 20.00 HOD.

BOHATÝ PROGRAM V PROSTORÁCH NÁRODNÍHO DOMU NA VINOHRADECH:

■ K tanci hraje ORCHESTR LADISLAVA BAREŠE se svými sólisty

■ Předtančení TANEČNÍ KLUB CHVALETICE

■ Orchestr MERCURY PRAHA se svými sólisty

■ PANGEA – THE BEATLES REVIVAL BAND

■ Disco RETRO-PARTY JIŘÍHO LINKY

■ Cimbálová muzika STUDÁNKA

■ STAROPRAŽŠTÍ PEPICI

■ FIRMUS BOHUMILA ŠEBKA

MODERÁTOR VEČERA

ALEXANDER HEMALA

HOST VEČERA

MARTIN CHODŮR

Prodej vstupenek: pokladna – Národní dům na Vinohradech, náměstí Míru 9, 120 00 Praha 2, cena vstupenky od 450 Kč, PO: 10.00–17.30 hod., ÚT– PÁ: 10.00–18.00 hod., tel.: 221 596 221

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

Projekt probíhá pod záštitou starostky MC Praha 2 Mgr. Jany Černochové
Projekt je realizován za finanční podpory MC Praha 2

www.nardum.cz

Sigrún Ólafsdóttir: Trvalé rozpínání

V České republice bude poprvé prezentována tvorba významné islandské umělkyně Sigrún Ólafsdóttir. Technologicky náročným použitím materiálů jako je kůže, železo, či latex vzniklo dílo nezvykle vyzývavé, plné napětí a záhad, evokující téměř obřadní atmosféru.

Při bližším pohledu se napětí stupňuje obsesivně, eroticky. Budeme svědky obnažení, zahalení, skryté dvojsmyslné hry a následně studeného odstupu i přísné disciplíny.

Muzeum Montanelli, do 30. 5. 2014
www.muzeummontanelli.com
Nerudova 13, Praha 1

Originální pohybové divadlo VESELÉ SKOKY

3. 3. po 19.30 Na hlavu!
23. 3. ne 17.00 Chabrus Line

Chabrus Line

Parafráze na motivy známého muzikálu, který si v Čechách ještě nikdo netroufl uvést. Veselé skoky se rozhodly nazkoušet novou taneční grotesku, ve které – po svém – vzdávají hold největším světovým muzikálům. Opravdovost velkých amerických citů, světovost české třetí ligy a ironizující humor Veselých skoků. Muzikály všech zemí, těšte se! Veselé skoky popáté.

Obsazení: N. Horáková, H. Drábek Hornáčková, B. Janatková, T. Kupcová, J. Hofman, O. Kavan, J. Meduna, J. Zadražil

DIVADLO V CELETNÉ, Celetná 17, Praha 1, předprodej: 222 326 843, www.ticket-art.cz, www.veseleskoky.cz

Galerie u Zlatého kohouta

Půjdeme-li v centru Prahy z Uhlerného trhu do Michalské ulice, hned po levé straně objevíme Dům U Zlatého kohouta, který nese toto domovní znamení již od počátku 17. století. Téměř pozapomenuté znamení Zlatého kohouta obnovili majitelé domu při rekonstrukci v roce 1999. Ve dvoře domu objevíme výjimečnou galerii U Zlatého kohouta (Michalská 3), která vznikla v gotických prostorách dvou domů.

Před otevřením galerie na její rekonstrukci dva roky pracovala její majitelka, paní Mirela Zukal, která je vystudovaná psycholožka. Do Prahy přijela z Varšavy. O galerii pečuje s velkým nasazením a láskou, dává zde

prostor mladým i začínajícím umělcům a to nejen z Prahy, ale i mimopražským. Návštěvníci galerie mohou tak shlédnout obrazy a fotografie, ale i sochy. A to jak umělců, tak tvorbu uměleckých škol, keramických a výtvarných kroužků či občanských sdružení. výstavy se obměňují každý měsíc. Mirela Zukal každoročně pořádá i výstavu lidových řemesel a nabízí ve své galerii i možnosti pronájmu prostoru pro autorské či skupinové výstavy.

Pravidelné programy na: www.guzk.cz, [facebook.com/galerie](https://www.facebook.com/galerie)

Přátelství navzdory Hitlerovi

Judita Matyášová: Přátelství navzdory Hitlerovi

Příběh, který Judita Matyášová zpracovala, by vydal na celou knihovnu, plnou románů s většinou (avšak ne vždy) šťastným koncem – neuvěřitelné spletitých, a vši tragice holokaustu navzdory i pozitivních. Jejich hlavní hrdinové se kdysi, velmi mladí, potkali v jednom místě. Osudy se pak rozdělily a jejich životy se odvíjely v mnoha částech světa. Spojovala je však shodná zkušenost, na kterou se nezapomíná. Oddělení od rodiny, později smrt rodičů a nový život ve (většinou) cizí zemi. Je to příběh velké skupiny židovských dětí z Československa, které přežily, na rozdíl od rodičů, peklo holokaustu. Za cenu ztráty domova a cesty do neznáma. Tím neznámem bylo zprvu Dánsko (1939), kde byly náctileté děti na zemědělské praxi, kterou vykonávaly na tamních statcích. Zde vznikla pevná pouta přátelství i první lásky. Děti tam poslala židovská organizace, která připravovala mladé lidi k přestěhování a novému životu v Palestině. Odsud však už do Československa nebylo návratu, děti musely zůstat. Když i Dánsko obsadili Němci a i zde začaly hony na židovské obyvatelstvo (1943), mladí lidé, už na prahu dospělosti, museli prchnout. Nejprve do Švédska – a pak už se jejich životy začaly rozdělovat. Někteří zde zůstali, jiní se složitě dostali do země zaslíbené, a ještě jiní se rozprchlí do světa. Pár se jich vrátilo i „domů“, kde ale ze svých blízkých nenacházeli nikoho živého. Nové začátky, znovu boj o holou existenci, vyrovnání se s hrůznou skutečností. Kontakty se zpřetrhaly.

Mladá novinářka, kterou jedna z mnoha nitek příběhu zaujala tak silně, že se jala rozplétat klubko celé, stvořila pozoruhodnou knihu. Cítilivě, krok za krokem, přes tři roky postupovala a pátrala po detailech, cestovala, hledala pamětníky, staré fotografie, skládala střípky mozaiky. Odvedla obrovský kus práce. Takřka detektivní příběh sledujeme krok za krokem a obdivujeme autorčinu trpělivost, schopnost vcítit se do myšlení těch, kterým je dnes kolem 80 let a vzpomínají na to, co jim znovu přináší bolest. Ale i krásné vzpomínky na mládí a šťastné chvíle s kamarády, když si navzájem nahrazovali rodinu. Někteří však se vzpomínkám uzavřeli, jiní už nežijí. Co o jejich příběhu vědí jejich vlastní děti? A chtěli by se žijící znovu po tak mnoha letech potkat? Jak dnes hodnotí svůj život a to, co se jim za II. světové války stalo? Co se stalo jejich národu? Jaký mají dnes vztah k České republice? V čem vidí největší štěstí svého života?

To jsou otázky, na které hledá Judita Matyášová odpovědi. A s pomocí pamětníků a jejich rodin, rodin dánských hostitelů i všech ostatních, kdo v příběhu hráli nějakou roli, je i nachází. Je to příběh silný a plný touhy po životě.

Vydalo nakladatelství Mladá fronta

Martina Fialková

Galerie Anderle až do konce března zdarma

Výjimečná galerie zve všechny návštěvníky k posledním prohlídkám – vstup volný.

V krásné Pelléově vile kousek od stanice metra Hradčanská sídlí už řadu let zajímavá galerie. V objektu najdete jedinečnou soukromou sbírku afrického umění Jiřího Anderleho, ale také vlastní tvorbu tohoto světově známého umělce. Malíř a grafik Jiří Anderle je svými díly zastoupen v řadě prestižních světových galerií od New Yorku po Bombaj. I Listy Prahy 1 přinesly článek o jeho retrospektivní výstavě v čísle 7–8/2009 (na adrese: www.listyprahy1.cz). Kromě těchto dvou sbírek zde vystavovali i hostující výtvarníci a natáčely veřejně rozhlasové nahrávky pořadu Dva v Africe. Slovem je provázeli pánové Jiří Anderle a Jiří Suchý, kteří sem přizvali řadu zajímavých hostů.

Jiří Anderle – Tvář sv. Jana (detail)

O galerii Anderle však Pražané přijdou, ke konci měsíce března bude uzavřena a sbírky převezeny převážně do rodné obce Jiřího Anderleho, Pavlíkova u Rakovníka. Obě místa autor proslavil ve svém dalším rozhlasovém cyklu vzpomínání *Láska za lásku*, který je zaznamenán také na CD vydaných Radioservisem. Co inspirovalo rodáka ze středočeské vesnice, který měl možnost

Michal Burget – Norsko (detail)

poznat celý svět – nejprve s Černým divadlem, kde začínal jako kulisák, a později při cestách za uměním? Na jeho plátnech spatříme celé to velké Teatrum mundi – divadlo lidského života a světa, ztvárněné fascinující technikou, vracející se k mistrovské kresbě i malbě období renesance, s obrovskou fantazií a v mnoha až bizarních podobách. Kromě expozice Afrického umění a díla Jiřího Anderleho zde probíhá také poslední hostující výstava obrazů a kreseb Michala Burgeta, nazvaná *Cesta k Červenému jezeru*. Fantazijní fikce tohoto výtvarníka se věnují našemu dennímu i nočnímu snění, ale i současným polemickým námětům, jako je mizení původní přírody, tradičních ideových opor či všudypřítomná agrese techniky a úzkost ze zkázy dnešního světa.

Pelléova vila nese název podle francouzského generála M. C. J. Pellého (1863 až 1924), který zde žil. Byl náčelníkem francouzské vojenské mise v ČSR, náčelníkem hlavního štábu a v roce 1919 hlavním velitelem československé armády. Vila včetně koníren a zahrady je pro svou uměleckou hodnotu zařazena do seznamu kulturních památek hl. města Prahy.

Až do ukončení činnosti Galerie Anderle 30. 3. je na všechny výstavy volný vstup. Otevřeno denně kromě pondělí, 10–18 h.

Mař

Tower Park Praha

Žižkovská věž Tower Park Praha (Mahlerovy sady 1, Praha 3) prošla v letech 2011–2012 kompletní rekonstrukcí vnitřních prostor. Pro návštěvníky je připravena zcela nová vyhlídková Observatoř ve výšce 93 metrů nad zemí a jako jediná v Praze nabízí 360 stupňový pohled na metropoli s tematicky řešenými kabinami včetně interaktivní části (Obrazy Prahy, Ozvěny Prahy, Zlatá Praha). Pokud je dobré počasí je vidět nejen naše metropoli, ale až do vzdálenosti 100 km. Nezapomenutelný pohled na rozzařené město je i večer a v noci. Observatoř je otevřena od 8 do 24 hodin. Návštěvníci do Observatoře vyveze za 38 vteřin jeden ze dvou výtahů. Přípraveny jsou i programy pro školní skupiny a seniory s výkladem o historii věže až po současnost.

Dále se ve věži ve výšce 66 metrů nachází restaurace, café a bar. Vstup do restaurace se neplatí. Restaurace Oblaca představuje unikátní kombinaci moderní kuchyně s nádherným výhledem a nabízí sezónní jídla jak z regionální, tak mezinárodní kuchyně. Café je určeno pro ty, kteří dají přednost rychlému občerstvení, výběrné kávě a domácím zákuskům. Bar s designovým nábytkem je ideálním místem pro setkání i schůzky, nabízí i luxusní drinky a asijskou kuchyni. Pod Žižkovskou věží je otevřena zahradní restaurace MIMINOO s nabídkou výborných pokrmů, domácích pečiva i nápojů.

Podrobné informace a další zajímavosti na www.towerpark.cz

–red–

TIP NA KNIŽKU

NA PÁR ŘÁDCÍCH

NA HRADĚ...

Zahájení letní sezóny – nejvýznamnější objekty zdarma: 29. 3., 10–16 h. bude možno volně navštívit mj. Zlatou uličku, katedrálu sv. Víta, Vladislavský sál, interiér baziliky sv. Jiří či Rožmberský sál. Hrad v 10.00 otevrou tři panovníci, kteří jeho vývoj výrazně ovlivnili – Karel IV., Rudolf II. a Marie Terezie. **Olbram Zoubek** – retrospektivní výstava prodloužena do 30. 3. 2014, denně 10–18.00. **Empírový skleník zve na Předjaří v Královské zahradě: Tulipány a vázy na Pražském hradě.** 14.–23. 3., otevřeno denně od 10–18 h. **Přednášky „Giovanni Gargioli a architektura Rudolfovy přestavby Pražského hradu v letech 1600–1610“,** přednášející: Dott. Arch. Guido Carrai PhD, čtvrtek 6. 3. od 17 hod. a „**Zlatá ulička a její historie/vycházka**“, přednášející: Boris Kříštof, čtvrtek 20. 3. od 17 hod. Rezervace na www.pribeh-hradu.cz.

...I V PODHRADÍ

Matějská pouť – již tradičně se koná v areálu Výstaviště, proběhne rovněž „Den pro zdravotně postižené děti a děti z dětských domovů a azylových domů“. Termín: 1. 3. – 30. 4.

POZVÁNÍ DO KINA

Festival Jeden svět – 16. ročník Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů o lidských právech, který je v současnosti největším lidsko-právním filmovým festivalem na světě. Hlavním tématem je „práce“. Koná se 3. až 12. 3.

POZVÁNÍ NA VÝSTAVU

Věže z Merkuru – modely vyhlídkových věží ze stavebnice Merkur. Petřinská rozhledna, trvá do 30. 3.

GALERIE HMP

Tim Burton a jeho svět – americký režisér, grafik a snad největší surrealistický fantasta současnosti poprvé představí české veřejnosti své hororové světy a dimenze, které během 30leté tvorby vytvořil. 28. 3. až 3. 8. 2014, Dům U Kamenného zvonu, otevřeno: út.–ne. 10.00–20.00. **Adéla Babanová / Návrat do Adriaportu** – fiktivní dokument, který pracuje s principy rozpožhobované koláže a mísí reálné záznamy s mystifikací. 28. 2. – 25. 5., Colloredo-Mansfeldský palác, otevřeno: út.–ne 10.00–18.00. Autorská prohlídka: út. 11. 3. v 17.00, lektorská prohlídka: čt. 13. 3. v 16.30. **Alfons Mucha / Slovanské eposy.** Veletržní palác, otevřeno: út.–ne. 10.00–18.00, lektorské prohlídky: so. 1. a 15. 3. v 15.00. **Prohlídka zaměřená na historii objektů GHMP: Dům U Zlatého prstenu** – ne. 30. 3. ve 14.00, vstup: 60 Kč.

NÁRODNÍ GALERIE

Dny frankofonie: Franko-vlámské vlivy v české deskové malbě 14. a 15. století. Klášter sv. Anežky České, 20. 3. od 16.00. **Divadlo o sv. Anežce.** Komponovaný program: poetické loutkové divadlo o svaté Anežce České a prohlídka raně gotické architektury Anežského kláštera. **22. 3. od 15.00.** **Přednášky v rámci cyklu „Od gotiky po baroko“:** 4. 3. **Rudolfínské umění a počátky baroka v Čechách;** 11. 3. **Vrcholné barokní umění v Čechách;** 18. 3. **Pozdně barokní umění a rokok v Čechách;** 25. 3. **Barokní umělecké řemeslo.** Místo setkání: vestibul Schwarzenberského paláce. Informace: ssueduc@nprague.cz nebo 233 081 720. **Gotika v jihozápadních Čechách: Obrazy krásy a spásy.** Výstava je koncipována do oddílů: Šlechta / Města / Fenomén řezbářských dílen. Šternberský palác, 28. 3. – 6. 7. 2014, otevřeno denně mimo pondělí 10.00–18.00. **40. výročí požáru Veletržního paláce.** Palác byl postaven koncem 20. let a v roce 1974 vyhořel. Po dlouhých diskuzích byl předán NG. Veletržní palác, 21. 3. – 8. 2. 2015.

ZA ROHEM

Zahájení návštěvnické sezóny v Památníku Lidice. 25. 3. odpoledne vystoupení dětí ZŠ Buštěhrad a MŠ Lidice, od 18:00 v Lidické galerii Melodram „Vzpomínka na Tonyho Scotta“ a křest knihy „Lidické podvečery s hvězdami IV“ v podání Felixe Slováčka jr., Tria Josefa Vejvody a dalších.

NA VÝLET

Zámek ve Zruči nad Sázavou nabízí prohlídky v kterýkoli den a hodinu, pokud se objedná alespoň 7 zájemců. K vidění: renovované interiéry posledních majitelů – rodu Schebků, připojit lze též výstup na **zámeckou věž** s vyhlídkou na starou část města a další. Kontakt: 327 531 329 nebo infocentrum@mesto-zruc.cz. **Svět barevných kostek.** Malé i velké návštěvníky jistě zaujme výstava unikátních modelů z kostek stavebnice LEGO. Připraven bude i doprovodný program pro děti. Koná se do 16. 5. 2014. Muzeum Českého krasu, Beroun, www.muzeum-beroun.cz/svet-kosticek.

NEBE NAD HLAVOU

Měsíčním novem březen začíná i končí. Úplněk nás potěší 16.3. Astronomické jaro přijde s jarní rovnodenností 20. 3., kdy *Slunce* vstoupí do Berana. *Mars* neuvidíme večer, *Jupiter* ráno, ale obě planety svítí celou noc. Jupiter najdeme v Blížencích, kam za ním 9. a 10. 3. doputuje Měsíc. Mars se usadil v Panně. Zde od 18. do 22. 3. spolu s Měsícem a Spikou (‘Vir) vytvoří malebné seskupení, doplněné *Saturnem* ve Váhách (Měsíc s ním bude v těsné konjunkci 21. 3.) a ráno na *ju Venusi* jako výraznou Jitřenkou. V její blízkosti se Měsíc ocitne 27.3. **OS, wi**

Kulturně společenský měsíčník, ročník 23, číslo 3/2014, vychází 11 x ročně, místo vydání Praha, 1. 3. 2014. • Vydává Nakladatelství Jajna – Daria Sládečková, IČ 41825845, č. reg. MK ČR E 11264 a ÚPV č. z. 248281. • Redakce a inzerce: Mickiewiczova 17, 160 00 Praha 6 – Hradčany, tel.: 257 533 280, 603 429 198, fax: 257 533 281, listyprahy1@jajna.cz, www.listyprahy1.cz. • Redakce: Ing. Martina Fialková, tel.: 603 930 074, m.fialkova@centrum.cz. • Výroba Nakladatelství Jajna. • Tisk: Libertas, a. s. • Distribuce: Česká pošta, a. s. • Neoznačené fotografie jsou z archivu Listů Prahy 1. • Za věcnou správnost článků odpovídají autoři. Za obsah a věcnou správnost inzerce a za uveřejnění soutěže a její průběh odpovídají zadavatelé. • Přetisk je povolen s uvedením pramene. • Zdarma.